

# தலக்



KI ஜூன் 1. 1943 4 அண்

கவர்ச்சியான  
ஆடைகளுக்கு

**S. R. B.**

No. 88

எல்லாவிதமான புது கடை

Formerly S. R.

**பாலுசாமி அய்யர்**

அண்டு சன்ஸ்

★

இக் கலியாண காலத்தில்  
மாதர் மனதிற்குவந்த

**சேலைகள்**

கிடைக்குமோ ஏனும்  
கவலை வேண்டாம்

★

கைவாழ்வின் தன்மை துதவ  
தான் ரங்கம் தேசம் வந்து  
பார்க்கையிட்டு உங்களை  
வணக்கத்துடன் அழைக்கிறோம்

★

உங்கள் கல்வாலை எதிர்பார்க்கும்

**S.R.B. குப்புசாமி அய்யர்**  
**உஸன்**

83 கைனியப்பநாயகன்தெரு (போன் 3506) P. மதராஸ்  
பி. ரு. ன். ன். 230 கீழ்மாரட்டுலீதி (போன் 36) மதுரை





# கொலம்பியா புதிய வெளியீடு!



சங்கீத வித்வான்

சீத்தூர் சுப்ரமணிய பிள்ளை

மதுரை வீஸ்வநாதசர்மா பீடில்  
தஞ்சாவூர் ராமதாஸ் ராவ் மீருதங்கம்  
மதராஸ் வேணு நாயகர் கஞ்சீரா  
மன்னார்குடி நடேச பிள்ளை முகர்சிங்

GE.  
6103

மாவல்ல காதம்ம  
குலமுலோன்

G. N. Rao

ஸரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ், மதராஸ்.

மேற்கண்ட ரிகார்டுகள் எங்கிலிடம் கிடைக்கும்.  
உகண்ணன் & சும்பென், திருச்சிபுத்தூர்.

# ஸீம்ஸன் & கம்பெனி லீக்டெட்

மோட்டார் இன்ஜினியர்கள்  
மவுண்ட்ரோட்  
மதராஸ்



## ஸீம்ஸன் கம்பெனியின் வளர்ச்சி

40 ஆண்டுகளுக்கு முன் நம் நாட்டில் மோட்டார் வண்டிகள் ஒரு புதுமையாக இருந்த காலத்தில் ஸீம்ஸன் கம்பெனியால் மேற்படி மோட்டார் வண்டிகள் கிழவாழை செய்ய ஆரம்பித்து இன்றளவும் பெயரும் புகழும் ஒரே நடத்தி வருவதை நீங்கள் அறிவிர்கள். இத்தகைய நீண்ட கால சிறப்பிக்கு அவர்களது உழைப்பு ஒரு காரணமாகவும் அவர்களுடைய இத் தனிச் சிறப்பிக்கு காரணம் உய்களுடைய இடைவிடாத ஆரவரங்கள் என்று கருதுவீர்கள்.





தமிழ்  
வணக்கம்

★

# ஜூபிடர் தயாரிப்பு

★

ஜூன் இரண்டாவது வாரத்தில் தமிழ் நாட்டின்  
எல்லா முக்கிய நகரங்களிலும் திரையேறுகிறது

★



★

டைரக்டர் : R. S. மணி & B. S. நாமையர்

★

ஸௌத் இந்தியா பிக்சர்ஸ் ரிலீஸ்

“குடம் குடம்” பாட்டுக்களை “கொடியியா” சிகார்டுகளில் கேளுங்கள்..



# சுஸ்கி

மார்ச் 2 }

தமிழ்த்திரு நாடு தங்கும் — பேரந்த  
நாயென்று கும்பிடடி மார்பார் — பாரதிபார்

{ இலம் 31

## என்ன சேதி?

கிணற்றில் விளக்கு

கிணற்றுக்குள்ளே ஓர் அற்புதமான கடர் விளக்கு பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. வெகு காலம் அதை நிருவரும் பொருட்படுத்தவில்லை. கல்வகன் உடையவர் ஒருவர் கிணற்றுக்கு மேலே தோன்றிய ஒளியைக் கொண்டு கிணற்றுக்குள்ளே தீபம் இருக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்தார். அதை வேளியிலே எடுத்து வைத்து, திரியைத் தூண்டி, கண்ணாடிப் பிரகாசிக்கச் செய்து, “ஆஹா! எப்பேர்ப்பட்ட தீபம், பாருங்கள்!” என்றார். எல்லாரும் பார்த்து மகிழ்ந்தார்கள். கிணற்றுக்குள்ளிருந்த அந்தக் கடர் விளக்குத் தான் நாகர் கோயில் கவிமணி தேவிக விநாயகம் பிண்டா. விளக்கை வேளியிலே கொண்டு வந்து காட்டியவர் சனிமணி டி. கே. சி. அவர்கள்.

கவிமணிக்கு உபசாரம்

செட்டிமார் நாட்டிலுள்ள தமிழ்ந் பர்கள் கவிமணியைப் பாராட்டி

உபசாரிக்க வேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். ஆண்டு தோறும் பங்குனியில் நடைபெறும் கம்பன் விழாவை வியாஜமாகக் கொண்டு, ஸ்ரீ தேவிக விநாயகம் பிண்டியைத் தருவிக்க எண்ணினார்கள். ஆனால் அதிகாரவர்க்கப் பிரதிக்ரீதிகள், “கம்பன்தான் போன வருஷத்தில் தந்திக் கம்பியை அறுத்துத் தண்டவாளத்தைப் பெயர்த்தான்” என்று விளத்தார்களேனா, எவனோ தெரியவில்லை! கம்பன் விழாவுக்குத் தடை உத்தரவுகளை

விதித்தார்கள். எனவே கம்பன் விழா கடைபிடிக்கப்படாது. ஆனால், செட்டிமார் ஓத் தமிழன்பர்கள் கவிஞரைப் பாராட்டும் கோக்கத்தைக் கையிடவில்லை. ஆத்தங்குடி ஸோகநாபகி வித்தியாசாலை விழாவைக் காரணமாக வைத்துக் கவிமணியைத் தருவித்தார்கள். ஆத்தங்குடியில் செட்டிமார் ஓத் தமிழன்பர்கள் கூடிக் கவிக்கு உபசாரம் நடத்தினார்கள். உபசாரம் என்னும், எப்பேர்ப்பட்ட உபசாரம்?

துணி இராக்மியும்

காகிதக் கிராக்மியும்

யுத்தம் காரணமாகத் துணிமணி களை விட ரோம்ப கிராக்மியைப் போய்விட்டதல்லவா? அதற்காக, கவிமணிக்குப் போன்றது — பிதாம்பரம் — போர்த்தினார்கள்! காகிதம் ரோம்ப ரோம்பக் கிராக்மியா யிருக்கிறதல்லவா? இதற்காக, வெள்ளித் தகட்டியைப் போன் எழுத்தில் உபசாரப் பத்திரம் எழுதிப் படித்துக் கொடுத்தார்கள்!

கழுத்தி விருத்து கால் வரை தொங்கிய மாலைகள் போட்டு, மனமார, வாலாச வாழ்த்தினார்கள். இப்படி யெல்லாம் செய்து, கவி மணியை அழும்படி அடித்து விட்டார்கள்! — ஆனந்தத்தினுத்தான்! இன்னும் செட்டிமார் நாட்டில் கவி மணியின் விஜயம் ஒரு விழாவாகவே கொண்டாடப் பட்டது. ராஜா ஸர் அண்ணாமலைச் செட்டியார் கவி மணிக்குச் சிறந்த விருந்து அளித்து 1901 ரூபாய் பண முடிப்பும் அளித்தார். காரைக்குடியில்











புதுமைப் பதிப்பகத்தாரும் இன்றும் பல ஸ்தாபனங்களும் பிரமுகர்களும் களி மணிக்கு வரவேற்புக்கு மேல் வர வேற்பும் உபசாரத்துக்கு மேல் உப சாரமும் அளித்தார்கள். தமிழ் நாட் டார் தமிழ்க் கவிஞர்களை அவர்களு டைய கார்ப்பரஸில் போற்றுவதில்லை யென்ற அவப் பெயர் சென்ற மாதத் தோடு சீக்கி ஒரு புது யுகம்தோன்றி விட்டது. இதற்குக் காரண புருஷர்களா யிருந்த "குமரன்" ஆஸிரியர் ஸ்ரீ முரு கப்பா முதலிய செட்டிகாட்டுத் தமிழன் பர்களைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறோம்.

## ஞாபகச் சின்னங்கள்

இந்தியாவில் முஸ்லிம்கள் பெரும் பாண்மையோரா யுள்ள மாகாணங் களிலே எல்லைப்புற மாகாணமானது 'காங்கிரஸ் கோட்டை'யா யிருந்து வந்தது. எல்லைப்புற காந்தி அப்துல் கபூர்கானின் ஏக தலைமையில் எல்லைப் புற முஸ்லிம்கள் காங்கிரஸ் பக்தியில் தலை நிறுத்து நின்றார்கள். அப்பேர்ப் பட்ட மாகாணத்தில் இப்போது முஸ்லிம் லீக் மந்திரி சபை ஏற்பட்டு விட்டது! இரண்டு வருஷத்துக்கு முன் இந்தியாவில் ஒரு மாகாணத்திலாவது முஸ்லிம் லீக் மந்திரி சபை இல்லை. இப்போது ஐந்து மாகாணங்களில் முஸ்லிம் லீக் மந்திரிகளோ, அவ்வது முஸ்லிம் லீக்குக்குக் கட்டுப்பட்ட மந்திரி களோ 'ஆட்சி' செலுத்துகிறார்கள். இவர்களுடைய மந்திரி சபைகளில் சேர்ந்து ஒத்துழைக்கும் 'தவிந்து'க்களும் ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் இருக்கிறார் கள்! — இந்த மந்திரி சபைகள் எல்லாம் இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்னால் காங்கிரஸ் செய்த தவறின் ஞாபகச் சின்னங்களாக விளங்குகின்றன! ஏழு மாகாணங்களின் ஆட்சிமையக் காங்கிரஸ் காரர்கள் பறி கொடுத்தது எவ்வளவு பீசகான காரியம் என்பதை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

## சென்னைத் தேர்தல்

அந்தப் பழைய தவறைப் பற்றி நினைக்கும்போது, சென்னையில் நடக்கப் போகும் புதிய தேர்தலும் ஞாபகத் திற்கு வருகிறது. இந்தத் தேர்தல் சம்பந்தமாக யோட்டர்கள் அளித்ததை கொள்வதற்கு யெண்டிய காரணங்கள் இருக்கின்றன வென்பது உண்மைதான். இந்திய சட்ட சபையில் இருந்த காங்கிரஸ் மேஜாசிட்டி. என்ன வாயிற்று? ஏழு மாகாண சட்டசபை களில் மகத்தான காங்கிரஸ் மேஜா

சிட்டிகள் இருந்தனவே? அந்தப் பவத்தை யெல்லாம் காங்கிரஸ் தலைவர் கள் எந்த வழியில் உபயோகப்படுத்தி னார்கள்? — அவ்வளவு பவத்தையும் வேண்டாமென்று தள்ளிவிட்டுத்தானே காங்கிரஸ் தலைவர்கள் சிறையில்போய் உட்கார்ந்து கொண்டார்கள்! இப் போது ஸ்ரீ ஜி. சங்கைய நாயுடுகாரு போய் என்னத்தைச் சாதித்துவிடப் போகிறார்? மகாத்மாவுக்கும் ஜவாஹர் லாலுக்கும் பெடாஸ் கோர்ட்டுத் தீர்ப் புக்கும் அமெரிக்க அபிப்பிராயத்துக் கும் பயப்படாமல் பிடிவாதமாயிருக்கும் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் ஸ்ரீ ஜி. சங்கைய நாயுடுவின் மீதசர்க்குப் பயந்து நடுங்கி, "இந்திருக்கன் கயராஜ்யம்!" என்று கொடுத்த விடப் போகிறார்களா? — இப்படியெல்லாம் கேட்கத் தோன்று கது இயற்கையே. ஆனால், காங்கிரஸ் பெயரால் நிற்கும் ஸ்ரீ ஜி. சங்கைய நாயுடு தோல்வியடைந்தால் அதன் பணம் என்ன ஆகும் என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டு மல்லவா? அப்படிப் பார்க்கும்போது, ஸ்ரீ ஜி. சங்கைய நாயுடு வெற்றி யடைவது எவ்வளவு முகவியுமானது என்று தெரியவரும். எது எப்படியிருந்தாலும் சென்னை நகரம் காங்கிரஸைப் புறக் கணித்து விட்டது என்ற அவப் பெயர் ஏற்படக் கூடாது. ஏய்வே, ரெ. தேர்தலின் சென்னை நகரிலுள்ள இந்திய சட்ட சபை லோட்டர்கள் தலைவர் ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தியின் ஸ்தானத் திற்கு நிற்கும் ஸ்ரீ ஜி. சங்கைய நாயுடு வுக்கு அபரிமிதமான யோட்டுக்களை அளித்துப் பெருமித வெற்றியடையச் செய்வோண்டும்.

சிலேடைச் சேத்ரிம்

செவிச் செல்வம்



# கொன்று விட்டார்கள்!

இந்தியாவின் அரசியல் பிரச்சினைகளாகத் தீர்மானமென்ற ஆகாரென்ற வாரம் வரையில் பங்குக்கு இருந்து வந்தது. அதன் மூலம் இந்தியா தேச மக்கள் ஏகமனதாக வந்த முயற்சிகளில் உற்சாகமாக ஈடுபடுவார்களென்றிருந்தது. ஆனால் அப்போது அவர்கள் கொண்டிருந்த நிலைமை, அந்த நம்பிக்கையை அடிகாச வர்க்கத்தால் கொன்று விட்டார்கள்! அப்படி அடிகாசவர்க்கம் கொன்ற நம்பிக்கையை ஜனப் ஜின்னா சாஹிபு கம்மா விட்டு விட்டார்கள். அதன்மேல் இன்னும் தாது அடி போட்டுத் குழியின் தன்மையாகச் செய்தியும் எழுப்பிவிட்டார்!

இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்க பிரிட்டிஷார் மறுத்து வருவதற்கு முக்கியமாக என்ன காரணம் சொல்லி வருகிறார்கள்? நவீனம் - மூலம் மீம் ஒற்றுமை ஏற்படவில்லை என்பதைத் தான். இது உண்மையான காரணம் அல்ல என்பது நமக்குக் தெரியும். நேரித்த விஷயமே. ஆனாலும், அதை ஒரு சர்க்கார பிரிட்டிஷார் உபயோகிப்பது இதுவரை சாத்தியமாகிவிட்டது. "இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்க நான் உன்னைக் கொன்றுக் கொடுத்தேன்." இத்தரவுகள்! இத்தரவுகள்! என்று மூலம் விட்டமம் சுதந்திரம் கொண்டுவிட்டேன். இந்தியர்கள்தான் தங்களுக்குள் ஒற்றுமைப் பட்டால் என்னிடம் போட்டுக்கொண்டு சுதந்திரத்தை வாங்கிக் கொள்ள முடியும்!" என்று பிரிட்டிஷார் சாதுத்திரிகள் உட்கொண்டிருக்கிறார்கள். பிரச்சாரம் செய்வது சாத்தியமாகிவிட்டது.

மகாத்மா காந்தி சிறையிலிருந்து ஜனப் ஜின்னாவுக்கு எழுதிச் செய்ததை அனுப்பப் பரப்போது அபிமானிக்கத் தான் மறுத்தார்களே. அந்த நிலைமையில், "இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்க நவீனம் - மூலம் மீம் வேற்றுமை தான் இருக்கே தவிர" என்று சொல்லிப் போராடிக் கொடுத்தார்கள்!

இந்தச் சோக சம்பவத்துக்கு — இந்த அரசியல் மயான காண்டத்துக்கு — ஆதி காரணமான பருஷர் ஜனப் ஜின்னா என்பது தெரிந்த விஷயம். கொன்ற மாதம் நடந்த மூலத்தில் வீடு மகாத்மாவுக்கு ஜனப் ஜின்னா, தம்மை

'மூலத்தில் இந்தியா'வின் சம்பாதிக்காத பாதாளமாக முட்டிக்குக் கொண்டு, கொல்லித் தாக்கிப் போனார். "இந்த சாத்தியமான விஷயங்களுக்கு சாத்தியமாகக் கடிதம் எழுதுகிறீர்? இந்திய அரசியல் பிரச்சினைகளைப் பற்றி மூலம் எதைக்கொண்ட அவர் கடிதம் எழுத வேண்டும்! எதைக்கு மட்டும் அவர் கடிதம் எழுதினார், அதைத் தடுப்பதற்கு வாய்?" என்று கேட்டார். இன்னும் அவர் "சாத்தியம் தானும் ஒத்துப் போய் விட்டால் அப்போதும் இந்தியாவின் சுதந்திரம் என்வா பிரச்சாரம்? இந்த பிரிட்டிஷார்களின் தீரண்டு பேரும்கூட சாத்தியம் உதைத்துத் தூத்த வேண்டியதுதானே!" என்றென்காரம் அமர்க்காரம் செய்தார்.

அப்போது தம்மில் பரி ஜனப் ஜின்னா சாத்தியமையும் காங்கிரஸையும் பற்றி அந்த மூலம் வரை புரணம் பரவு விடுப்பதை எண்ணி, இப்படித் திட்டிடு மனிதருக்கு மகாத்மா எப்படிச் சுதந்திரம் எழுதுவார் என்று நினைத்தோம்.

ஆனால், மகாத்மா, மகாத்மாவைக் காலம். அந்த வரை புரணத்தை வெல்வதில் போருட்படுகிறார்கள். ஜனப் ஜின்னாவின் கோக்கத்தைச் சத்தெனக் கடிதம் இக்கள். ஜனப் ஜின்னாவுக்குக் கடிதம் எழுதவே எழுதினார். கடிதத்தில் "என்னுடைய இருதயம் தங்களைக்கொண்ட எப்போதும் இருக்கிறது. தங்களைப் பார்த்துப் போகிறீர்கள்" என்று எழுதி விடுத்தார். — இதைப் படிக்கும்போது நமக்கென்றால் மயிர்க்கூச்சு உண்டாகிறது.

ஆனால், அடிகாச வர்க்கமே மகாத்மா சுதந்திரம் பார்த்ததும் பிரிட்டிஷார்களின் சித்திக்குக் கொண்டு வருகிறது. "யார், சாத்தியம்? ஜின்னாவுக்குக் கடிதம்? திறந்து!" என்று கடித்தது. இன்னும் ஜின்னாவைப் பார்த்து. "உமக்குக் காந்தி ஒரு கடிதம் எழுதினார்! அதைத் திறந்தி விட்டோம்!" என்று குத்தாடியச் சொல்லிற்று. அதாவது, "ஜின்னாவுக்குப் போய்தான்!" என்று அழுத்த மாய் கொடுத்தது.

எனவே, ஜனப் ஜின்னாவுக்கு ஒர் சுதந்திரமான சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது. அவருடைய வீட்டுப் பேச்சுக்களை வெளியில் சொல்லிக் கொண்டு வருவ



தற்குச் சரியான சத்தம் பம்பு  
கொடுத்தது.

ஆனால், ஜூப் ஜீங்கு என்ன  
செய்தார்? "அபெப்படி வந்தி  
எனக்கு எழுதிய கடிதத்தை நீங்கள்  
தடுக்கலாம்?" என்று அதிலே ஊக்  
கத்துடன் போர் தொடங்கிறார்? அங்  
கது, "மேனே என்ன செய்யலாம்?"  
என்று வெளியிடுகின்ற மற்ற நேரத்  
தவிர்க்காது கைத்து ஆனோசித்  
தாரா? அங்கது, மகாத்மா தங்குக்  
கடிதம் எழுதியது பத்திரத் திருப்பி  
யாவது நேர்வித்தாரா?—இதெல்லாம்  
ஒன்றும் செய்யவில்லை, மகாத்மாவை  
இவ்வுடம்பு ஒரு அந்நியராய் விட்டது!  
"இந்த மாதிரி கடிதமா தான் கேட்  
டேன்?" என்று. "பிரிட்டிஷ்  
சர்க்காருக்கும் எனக்கும் என்ன  
மூட்டை இது ஒரு குழ்ச்சி!"  
என்று. அவருடைய பழைய பேச்சு  
நூலகப்படுத்திய பத்திரிகைக்காரர்கள்  
மேலும் ஒரு பாய்ச்சல் பாய்த்தார்!

ஜூப் ஜீங்குதான் 'பாசிஸ்தான்'  
பிரகாசம் பரப்புவாராது. அதில்  
முடிவற்றதும் ஒன்றும் கிடையாது.  
எவ்வே, மகாத்மா அவரைப் பரக்க  
விருப்பிக் கடிதம் எழுதியு சேங்குக்,  
'பாசிஸ்தான்' கோரிக்கையைப் பற்றி  
விவாதிக்கவும், அதைப் பற்றி ஒரு  
மொச முடிவுக்கு வரவும் மகாத்மா  
விருப்பிடுவர் என்று எத்படும்.  
ஜூப் ஜீங்குவுக்கு அதைப்பற்றிச்  
சத்தேகம் இருந்தான் கைபகை  
தவிர்த்து செய்து கொள்வாருக்கலாம்.  
"என்னைப் பரக்க நீங்கள் விருப்பி  
யதில் நோக்கம் என்ன? மூலத்தில்  
எனின் கயவிரையை பாத்தியதைவைப்  
பற்றிப் பேசத் தயாரா?" என்று  
கேட்டிருக்கலாம். இதைப் பத்திரிகை  
களில் பிரகரித்தால், மகாத்மாவுக்குத்  
நேரித்து போடுது. மறுபடியும்  
அவருடைய பதிலைப் பார்த்துக்  
கொண்டு மேனே செய்ய வேண்டி  
யதைத் தீர்மானிக்கலாம்.

ஜூப் ஜீங்கு அப்படி செய்கலாம்  
செய்யவில்லை. மகாத்மாவின் 'கூச்சு'  
எண்ணத்தைப் பற்றி அதற்கு  
அவ்வளவு நினைத்தேகம்!—உண்மை  
யென்ன வென்பதையும் தன் வேண்டி  
யாக அவரே வெளியிட்டு விட்டார்.  
பிரிட்டிஷ் சர்க்காருடன் எந்தக் கார  
காத்துக்கலையும் அவர் என்னிட  
பிடிக்க விருப்பி வில்லை!—அவ்வளவு  
தான். மூலமே பேசியதெல்லாம்  
வெறும் ஜம்பப் பேச்சு!

பிரிட்டிஷ் சர்க்காருடன் ஜூப் ஜீங்கு  
என்னிட பிடிக்க விருப்பாததற்குக் கார  
ணம் இருக்கிறது என்பதை தான்  
ஒப்புக்கொள்கிறோம். அவர் எந்த  
காகச் சண்டை பிடிக்க வேண்டும்?—  
அவர் எந்தப் பிரதேசங்களைப் பாசிக்  
தான் ஆக்கவேண்டு மென்று விருப்பி  
டுவாரா, அந்தப் பிரதேசங்கள்  
இப்போது மூலத்தில் வீக் ஆட்சிக்குள்  
வந்து விட்டன. மேனே யுகள  
பிரிட்டிஷ் சர்க்காரோ ஜூப் ஜீங்கு  
தின் நெருக்கத்தை விருப்பிடுகின்ற.  
பாசிஸ்தானியக் காரோ ஒரு புத்திரைவி  
"ஜூப் ஜீங்குவைச் சிறையில் போடு  
கத்தே கொள்ள?" என்று கேட்டதற்கு.  
"ஆகா! என்ன கிண கடுமையான  
கார்த்தை இது! ஜூப் ஜீங்கு  
தம்முடைய பிரான் நெருக்க  
வந்தே?" என்று இந்தியா பத்திரி  
கமேரி பதில் கொள்கி விடுகிறது.

எனவே, ஜூப் ஜீங்கு எதற்காக  
பிரிட்டிஷ் சர்க்காருடன் என்னிட  
பிடிக்க வேண்டும்? கார்த்தியுடன்  
தான் எதற்காகச் மொசம் போ  
வேண்டும்?

இதை யெக்கலாம் என்னும் போது  
கவிரையம் நேசிய இயக்கமும்  
எவ்வளவு திராசாவான, தீர்ப்பாவான  
நினைமையை அடைத்து விட்டது  
என்பதை தான் காண்கிறோம். இந்தி  
யாவின் கத்திர விசேஷிகளின் கை  
எவ்வளவு தூரம் ஒய்விட்டது என்  
பதைவும் அதிடுகிடுகிடு.

ஆனால் ஒரு விஷயம் இருக்கிறது.  
ஜூப் ஜீங்குவும் என்ன அமெரிவுமே  
இந்தியாவின் விநியை எந்தெவ்வகை  
க்கும் தீர்வாவித்து விட முடியாது.  
சர்க்கிடுக்கும் மூலவெட்டுக்கும் கூட  
அவ்வளவு வக்கைம கிடையாது.  
இவர்களுக்கெல்லாம் மேனே தின்று  
உசைத்ததை இயக்கும் சக்தி ஒன்று  
இருக்கத்தான் இருக்கிறது.

துர்போதனனும் சஞ்சி மாமாவும்  
சேத்து குழ்ச்சி செய்த பஞ்சபாண்ட  
வர்களைப் பன்னாண்டு கருதும் வர  
வராலும் ஒரு வருஷம் அக்கருத வர  
மும் செய்வதற்கு அனுப்பிய போது,  
கெளரவ சாய்நாயத்தின் இனிமேல்  
அரபியல் பிராணியே கிடையாது  
என்றுதான் தீர்வத்தார்கள். ஆனால்,  
அவர்கள் தீர்வத்தையடி நடக்க  
விக்கி யல்லவா?

சென்னை பாரகனில்

28 - 5 - 43 வெள்ளி முதல் மகத்தான ஆரம்பம்



★

கோவை ராஜா டாக்கீஸில்

26-5-43 முதல் 2-வது வரம்

தமிழ் நாட்டில் மதற இடங்க  
ளில் விளரவில் எதிர்பாருங்கள்

★

DIRECTION :

A. T. கிருஷ்ணஸ்வாமி

R. நாகேந்திர ராவ்

SUPERVISION :

A. V. மெய்யப்பன்



லக்ஷ்மீபாய் - சுப்பய்யா நாயுடு - நாகேந்திர ராவ்

**ஹரிச்சந்திரா**

(கன்னடம்) ஸ்டூடியோ:- பிரகதி

**& FAMOUS TALKIE RELEASE**

City Release By Bharathi Films, Madras.



# ஆடஸ் பாடஸ்



“கந்தாடகம்”

## அ ரி ச் ச ந் திரன்

இந்த இதழில் வெளியாகி யிருக்கும் “தமிழ் வளர்த்த கதை”யில், தமிழ்த் தாயின் சந்ததியைப் பற்றி ஆசிரியர் பி. ஸ்ரீ. குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நெலங்கு, மலைமரணம், கண்ணடம், துறையும் ஆகிய பாணைகள் தமிழ்மொழியிலிருந்து தோன்றியவை என்று கருதிக்கொள். மொழி ஆராய்ச்சியில் “ஒப்பட்டவர்கள்” எல்லாரும் ஒரு முகமாக மேற்கண்ட முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

தமிழ்த் தாயின் சந்ததியில், நெலங்கு அதிகப் பிரச்சிபிப் பின்புறமாய்ப் போய் விட்டது. என்னவெல்லாமோ வேடிக்கைப் போட்டுக் கொண்டு உருமாறி விட்டது. தமிழைத் தாய் என்று சொல்லிக் கொள்வதற்கே வெட்சப் படுகிறது!

ஆனால், கண்ணடம் — மலைமரணம் பாணைகள் அப்படியில்லை. தமிழ்த் தாயை விட்டு அவை வேறு தாய் அப்பாற்பட விட்டன. கிட்டத்தட்ட தமிழையே இருக்கின்றன.

முதன் முதலாக கான் பார்த்த கண்ணடம் போசம் படம் “அரிச்சந்திர”-லில் மேற்கூறிய உண்மை கன்கு தெளிவாயிற்று. படத்தைப் பார்த்த ஆரம்பித்தும் கொஞ்ச சேரம் வளையில், பக்கத்தில் இருந்த கண்ணடம் தெரிந்த கான்யர் ஈகக்கு அர்த்தம் சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்.

பிறகு, கான் அவருக்கு அர்த்தம் சொல்ல ஆரம்பித்தேன்! இது ஆல், அவர் அர்த்தம் சொல்வதை நிறத்தவேண்டிய தாய்ந்த. பின்னர், இரண்டு பேரும் பேசாமல் படத்தைப் பார்த்து அப்பவிக்கத் தொடங்கினோம்.

ஆமாம்! மெய்க் மறந்த பார்த்த அதபலிக்க வேண்டிய படத்தான்!

ஆதி கலத்திலிருந்து இந்து வகையில் உலகத்தில் எத்தனையோ வட்டம் கதைகள் கற்பனை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் எல்லாம் அரிச்சந்திரன் கதைக்கு “டாடா” ஒன்றேமே இல்லாமல் யென்று கத்தியம் செய்யலாம்!

கலை சொல்கின்றவர்களும் பெற்றிருந்த மாராஜா, அவருடைய பட்ட மகிஷி, ஏக புத்திரன் — இவர்கள் மகத்தான கை போக சம்பத்திலிருந்து கொடியதிலும் கொடியதான துன்ப வாழ்க்கையை அடைகிறார்கள். துன்பமென்றும், அதைக் காட்டிலும் அதிக துன்பத்தைக் கற்பனை செய்யவே முடியாத, மாராஜா தம் பட்ட மகிஷியையும், ஏகபுத்திரனையும் அடிமைமாக்குகிறார்.

பிறகு, ஒரு கண்டாணைக்குத் தன்னைபோலிற்றுக் கொண்டு எடைய காக்கப் போய்ச் செல்கிறார். இப்படியே துன்பத்தின் எல்லை வடைத்து விட்டோம் என்று தோன்றும். ஆனால், அதற்கு மேலும் கதை போகிறது. அவர்களுடைய ஒரே பிள்ளை பரம்பு கடித்தும் காக்கிறது. குழந்தையின் பிரேதத்தைப் பெற்ற தாய் கெடுத்தும் கொண்டு கைகள் கால்கள் புரியும் கடைக்குப் போகிறாள். தகைத்துக்கூடிய பணம் அவரிடம் இல்லை. பணம் கால்கள்கொண்டு வரும்படி பதியினும் திருப்பி வறுப்பாய் படுகிறது.

இதைக் காட்டிலும் இன்னும் துன்பம் உண்டா? — உண்டு! போகும் வழியில் சந்திராபதி கொலைக்குற்றம் சுமத்தப் படுகிறார்.

இன்னும் ஏதாவது துன்பம் பார்த்திருக்கிறதா? — இருக்கிறது!

கொலைக்குற்றத்துக்கும் கான் மலைமரணம் எழுத்தை வெட்டிக் கொள்ளும் கடைமை அரிச்சந்திரனுக்கே வந்து சேருகிறது!

சந்திராபதி — 1944-1945





இவ்வளவு ஒரு இடைவெளத்தாகா! சத்தி வந்ததக் காப்பதற்காக!

முடிவில், அரிச்சந்திரன் வெற்றி கொள் கிறான்; தேவர்கள் தோல்வியடைகிறார்கள்.

எப்போதப்பட்ட கதை! எப்போதப்பட்ட இடைவெயம்! மானுஷயந்தைத் தெய்வீகத் துக்கு மேலே யல்லவா உயர்ந்தி விடுகிறது!

இவ்வளவு உயர்ந்த கதையை எல்ல முறை யில் டாக்ஸியாக எடுத்தால் அதை விடச் சிறந்த கொண்டு ஒன்றுமில்லை; ஆபரணப் படுத்தி எடுத்தால் அதைச் சாட்டிமூலம் நீக்கும் வேறு ஒன்றுமில்லை.

இந்த கண்ட டாக்ஸி முதல் வரைவையச் சேர்ந்தது; அங்குக்கும் சமூகத்துக்கும் மிகச் சிறந்த கொண்டு.

இந்தக் கண்ட "அரிச்சந்திர"யின் சடிக்கும் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் பாதையை மிகத் திறமையாகவும், உணர்ச்சி யுடனும் எடுத்திருக்கிறார்கள். அரிச்சந்திர னுடைய சந்திரமதியாகவும் எடுத்திருப்பவர்கள் சடிப்புக் கலையில் சகல இரகசியங்களையும் அரித்தவர்களாகத் தோன்றுகிறது. அவர்க ளுடைய முகத் தோற்றமே எவ்வு அழகா பத்தை உண்டாக்குகிறது. ரோஜாட்சினைப் பாக்கும்போதே அன்பும் பரிதாபமும் எந் படுகின்றன.

ரோஜாவந்தை உண்மையான ரோஜ லும் தோன்றும்படி எடுப்பது மிகவும் கடினம். சில டாக்ஸிஸில் கதாரையி னென்றி விட்டு விம்பி அழும்போது சகல பிளர் அபராமாண கதைகளையைய அதுபலித் துச் சிறிப்பதாண்டு. இம்மாதிரி காட்சியைச் சமீபத்திலே கூட என் தமிழ் டாக்ஸிஸிலே பாத்தேன். அம்மாதிரி அசந்தர்ப்ப கதைச் சுவை இந்தப் படத்தில் கிடைப்பதே கிடை யாது. கதாரைத்திரங்கள் எழுப்பப்பட்டுக் கண்ணீர் விடும்போது காரும் சட்டையம் கண்ணீர் விட்டுத் திர வேண்டும். உண்மை யில், கொட்டகையை விட்டு வெளியே வரும் போது, ஒவ்வொருவரும், "என் கொம்ப அழுதட்டேன்!" "ஈ கொம்ப அழுதட் டயோ?" என்று விசாரித்துக் கொண்டு போனதைச் சேட்சுவரம். எல்லாருடைய தன்மையும் சிலந்த அலகி விருப்பதையும் காக்கலாம்.

உண்மையான, உயர்தர கதைச் சுவையம் இப்படத்தில் இவ்வளவுத் போகவில்லை. அரிச் சந்திரன் முதலியவர்களோத் துன்புறுத்தி எட் ரத்திரியனுட்கே அழைத்த விடுகிறது. விசுவா

யித்திரிடம் வருகிறான். அவர் அவனைக் கண்டித்துத் திரும்பிப் பேசுச் செங்கிரர். அப்போது எச்சத்திரையன் "கவாமி! அரிச்சந்திரன் தான் மூன் னமே பொய் கொல்லி விட்டானே?" எங்கிறான். "அப் போது?" என்று விசுவாமித்திரர் திரும் கிட்டுச் செங்கிரர். "தங்களைப் 'பரம தயானு' என்றும், 'சகுனாதி' என்றும் சொன்னுனே, அது பொய்தானே?" என்று எச்சத்திரையன் சொல்லும் புதிசை நினைக்கும் போதெல்லாம் சித்தி வருகிறது.

மற்றும், காமவாசி காவலண்டயார் சந்திர மதியை விஸக்கு வால்கும் சட்டத்தில் ஒரு நிற மரதானை எற்படுத்தி எல்ல றுதாயத் துக்கு இடமாகி விருக்கிறார்கள். காவலன் டயார் மார்க்கட்டில் சமூகம் வால்கிடுகொண் டிருந்தபோது, விசுவாமித்திரர் சட்டநாப்படி அக்களி பகவான் கலாண்டயார் ரூபத் தரித்துச் சந்திரமதியையும் ரோஜாட்சினையும் வால்கிடுகொண்டு ஈந்து அருளுடைய விட்டிச் விட்டு விட்டுப் போகிறார். பிறகு உண்மைக் கலாண்டயார் கிட்டுக்கு வரும்போது அருக்கும் மில்லன் கலாண்டயாருக்கும் எக சலாயாய்ம் போய்விடுகிறது. அய்யர் வால்குக்குக் கூபத்தியம் மிகுந்த விட்டத எந்து அம்மான் நிர்மாணிக்குகள். "சந்திர மதியை என் வால்கி வாலில்லையே?" என்று அவர் சொன்ன ஆரம்பிக்கும் போதெல் லாம், அந்த அம்மான், "அடே! கொண் டய்யா! எதுவிச்சம்பழத்தைக் கொண்டுவா!" என்பது வெகு வேடிக்கையா விருக்கிறது.

ரோஜாலும், றுதாய சலம் எல்லாம் ஒருபாற மிருக்க,—இந்தப் படத்தில் உண்

கலாண்டயன் — சந்திரமதியன்



பயலாத சைத்தையும் சூழிப்பிட வேண்டும். இந்த சைத்திற்குக் காரணமான காக ஈரப்பம் பிசுமாதைய் கடித்திருக்கிறது! காரணம் புதரின் வழியாக அது எட்டி எட்டிப் பார்த்த விட்டுக் காடசியில் ரோகிதாட்சினைக் கடிக்கும்போது, "ஐயோ!" என்று அவரத் தோன்றுகிறது. அப்பும் சந்திரமதி அதே பூத்தில் கையை வைக்க, அவளைக் கடிக்காமல் பரம்பு அவன் கைமேல் ஈரத்து சொல்லது ஒரு அற்புதம் என்று சொல்ல வேண்டும்.

இந்தப் படம் சம்பந்தமான இன்னொரு அற்புதம் என்னவென்றால், இதன் மொத்த கீளம் 10,950 அடிதான்! அதாவது இரண்டு மணி ரேக்தான் ஒழுகிறது.

சர்க்காரின் புத்தகங்கள் சட்டத்தின்படி தென்னிந்தியாவில் வெளியாகி விரும்பும் மூலகாவது படம் இதுவென்று கிணங்கிறேன், சர்க்காரின் எந்தச் சட்டங்களுக்குள்ளே யிருக்கும் கண்ணுமையான சட்டம் இதுவென்று நேரமெக்குழுள்ள அறிவாளிகள் அபிப் பிராயப் பட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு மணி ரேக்துக்குமேல் விரிமுகக் கட்டிப் பார்ப்பது ஐக்காரின் சுகாதாரத்துக்கு மிகவும் கேடு; காரணமாவது கண்ணுக்கு லிச்சயம் தீமை விளைப்பது.

பதினாறாயின் அடியில் எல்ல படம் எடுக்க முடியுமா? படத்தில் கீளம்

குறையக் குறைய 'டென்போ' அதிகமாகு மென்று பரிசிரா டெக்ஸிக் தெரிந்தவர்கள் சொல்லார்கள். அதாவது படத்தில் விரு விருப்பம் காரணமாயும் அதிகமாகும் என்பது அவர்களுடைய சாட்சி.

5000 அடி கீளமுள்ள சில துள்ளியிட்டு படங்களைப் பார்த்திருக்கிறோம். அவை மூடியும்போது, ஏதோ ஒரு ஜீவிய கை மெல்லாம் படம் பார்த்தது போன்ற விநாய உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது. அலுப்போ, கிணப்போ உண்டாவதில்லை. அதே மாதிரி யான மனவிநாய இந்த அரிச்சந்திரா படத்தில் ஏற்படுகிறது; பரிபூரணமாக ஏற்படுகிறது. அங்கைய விருவிருப்பாகவும், குறைய நேரத் தில் அதிகமான கம்பலங்களைப் புகுத்தியும் இந்தப் படத்தை எடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஏற்கனவே, "சபாபதி", "என் மனைவி" ஆகிய உயர்தரப் படங்களைத் தமிழ்நாட்டிலு அளித்த பிரகாஷ் பிரிண்டிங்கார்கள்தான் இந் தக் கண்ட "அரிச்சந்திரா"வை எடுத்த வர்கள் என்று அறிந்த மிகவும் மகிழ்ச்சியடை கிறேன். தமிழர்கள் பிற பாகவதங்களில் துல் வளவு உயர்தரப் படங்கள் எடுத்த வெற்றி யடைவது பற்றிப் பெருமையும் கொள்கிறேன்.

என்னட "அரிச்சந்திரா" ஒரு மகத்தான படம்; பல வழிகளிலும் தொகுக்கும் பட உலகுக்கு வழிகாட்டும் படம்.

## பா க் கி ய ல க் க மி

"வந்தே மாதரம்" என்னும் படத் திற்குப் பிறகு, ஸ்ரீ வி. காமயா எந்தப் படத்தில் எடுத்தாலும், அதை என் பார்த்தத் தவறுவதில்லை. "பந்த பேரதனு"யில் துவருடைய கை சர்க்கரிப்பதியமானது அவர் பிற எவக்கிரைத் மதிப்பைப் பண்டிதரு அதிகமாகி விரும்ப தது. அப்படிப்பட்ட கடிக்கின் "பாக்கிய கல்யா"யை என் எப்படியுப் பார்த்தால் இருக்கமுடியும்?



வேறு பாகவதப் படங்களைப் பார்த்தல் போதும்போது மூன் ளும் கதை வயத் தெரிந்து கொண்டு

போனால்தான் படம் பார்த்த கொள்கியமா விரும்புகிறது. அங்கிறேமே "பாக்கிய கல்யா" கதைவய என் தெரிந்துகொள்ள மூலம் போது ஒரே கியப்பால்ப் போய்விட்டது சாதாரணமாய் டாக்டிர் கதைகளில் வி புருஷர்கள், தீர சாரிமனிகள், பொல்லாத

'வில்லன்'கள் — இப்படியுப் பட்டவச் கனே பிரதான பரத் திரங்களை விரும்பார் கள். இந்த "பாக் கிய கல்யா" கதை வினோ எல்லாப் பரத் திரங்களும் பொறுக்கி எடுத்த அசடுகள்! புத்திரசயத் தகையாகக் காரியம் செய்கிற





விஷயத்தில், —  
பாவம்! — ஆய்வாளர்  
பேரும் நீர்நீதேவரே  
உள்!

கனகசபைத் திரை  
யிலே பரந்தபோதும்  
மேற்படி அபிப்பிராயம்  
உடைய அமைச்சர்  
தன அநாதை, பரந்த  
நிரம்பல் எல்லாருமே

அருளுக்தான்! — ஆனால், சொம்பவும் கெட்ட  
மக்கள் அருளில்! அவர்களுடைய சர்வ  
அசட்டுத்தனமான காரியங்களுக்கும் கடிப்புத்  
திறமையினால் மெருகு பூசி, கடைசி வகையில்  
சம்மை இருந்த பரந்ததாவிட்டுப் போகும்படி  
செய்கிறார்கள் அல்லவா?

முதல் கட்டியில், ஸ்ரீ வி. சாஸ்யாசாஸ  
கமர் இருபது வயதான இளம் பிள்ளை  
யாகப் பரந்திருக்கும். "எனது திறமையான  
கைகளை அமைப்பி!" என்று ஆச்சரியப்பறும்  
போது ஸ்ரீ சாஸ்யாசாஸிடமும், பட்டதின்  
பெரிதெய்தும், சர்வ அபிப்பிராயம் கிழங்கு  
விடுவதே. பின்னும் சரா பரந்ததில்  
என்கவெல்லாமே அந்தமற்ற காரியங்கள்  
செய்த போதிலும் அந்த சர்வ அபிப்பிராயத்தின்  
அமைச்சர் மூடியவில்லை.

உதாரணமாக, சாஸ்யாசாஸ (சாஸ்யா)  
தன் காதலித்த பெண்ணைக் கல்யாணம்  
செய்து கொள்வதற்கு ஒருவீதப் பிரயத்தன  
மும் செய்வான், அவளுடைய கல்யாணப்  
பெணைக் கட்டிடம், கைகளை கிட்டு துடி  
கிடுக! இது சந்த அமைப்புகளில் பிழைத்த  
போதிலும் அவன்மேல் "மூட்டைத் தடி  
யம்!" என்று அருவருப்புக் கொள்  
வதற்குப் பதிலாக, "பாவம்! அசட்டுப்  
பிள்ளை!" என்று அநாதைத்தான் கொள்  
கிறோம்.

அப்படித்தான் அந்த அந்தமற்ற அசட்டுத்  
திறமையைச் செய்தாவிட்டுப் போகிறான்  
அல்லவா? வேண்டுமென்ற திறமையைச்  
செய்தாவிட்டு அப்பறம் அப்படியே சமத்தியம்  
பிடித்தவன்போல் அமைந்த கொண்டிருப்பா  
னோம்? ஏதாவது ஒரு சர்வ காரியத்தில்  
"ஒருபுறம் மாதிரிக் கொள்ள முயல்வா  
மல்லவா? இதென்ன சர்வ அசட்டுத்தனம்?"  
— இவ்வீதம் எம் நினைக்கும்போது, அந்த  
இந்த பாரும் கோவிலிலே அவியைப் பரந்த  
கிறோம். "ஐயோ! பாவம்!" என்று மது  
படியும் இரக்கம் கொள்கிறோம்.

"போதாது" மில்  
ஸ்ரீ சாஸ்யாசாஸ பிர  
காசிப்பது எனக்கு  
ஒரு ஆச்சரியமாய்வே  
இப்போது தென்ற  
வில்லை. இந்த அசட்  
டுக் கைதான் கடித்த  
மது அநாதைத்தான்  
பெறல் கூடியவன்  
உண்மை யிலேயே



மிகச் சிறந்த கடிதாசத்தான் இருக்க  
கொண்டும்.

மீதர் கடிதங்களும் ஸ்ரீ சாஸ்யாசாஸ  
கை உதவி செய்திருக்கிறார்கள். சரா  
சாயி "கம்பி"யாக, கடிக்கும் மாவதி  
"கம்பி"யில் பட்டகைக் கட்டிடமும் இதில்  
இன்னும் சர்வ கடிதாசத்தான்.

சரா சாயிதான் கடிப்பதில் தந்தையாக  
கடித்திருப்பவர் அபாசமான திறமை கட்டி  
யிருக்கிறார். ஆய்வு மூதல் கடைசி வகையில்  
முதலாக உதவி நினைவாக கிந்திருக்கிறோம்,  
அதற்கே இவருக்குப் பரிசு கொடுக்க  
கொண்டும். இவருடைய புத்திர சாஸ  
கடிப்பானது, ஒரு அரியப் பாவம் விஷய  
மாக ஏற்பட்டிருக்கிறாலும், இன்னும்  
கட்டுப்பாடு சேர்த்திருக்கும்.

மொத்தத்தில், "பாத்திய கம்பி" படம்  
மூதல் பாதியில் பாராவென்ற துடிதலுடன்  
சம்மையும் கூட இருந்தது கொண்டு  
போகிறது. பின் பாதியில் — பட்டதின்  
சாஸ்யாசாஸ குறையும் சமத்தியம் — ஸ்ரீ என்.  
என். கிருஷ்ணமும், டி. ஏ. மதாலும்  
பிரவேசம் செய்த சம்மைக் கொண்டே  
போகிறார்கள்!

இது தயிர்சாட்டு நாளைய தம்பதிகள்  
இந்தத் தொகுப்புப் பட்டதின் கடித்திருக்  
கிறார்கள் என்னும் செய்தி "பாத்திய கம்பி"  
யைப் பாரக்கும் ஆய்வுக்கு ஒரு முக்கிய  
தண்டுகொண்ட பிழைத்தது. இந்தத் தொகுப்புப்  
பட்டதில் அக்கம் சர்வ பொய் வாய்க்காத  
போதும் தயிர் கட்டித்தே அது ஒரு  
குறையாக அல்லவா போய்கிடும்? அப்படி  
பொய் தும் குறையே ஏற்படவில்லை. தொகு  
ப்புப் பட்டதிலும் ஸ்ரீ என். என். கிருஷ்ணன்  
வேறுத்த வாக்கித்தான் இருக்கிறார்.  
கடிக்கும் போதே குறையாகப் படிக்கல்  
கிழியும்படி வெகுத் த வாக்குகிறார்!  
அப்பறம் ஸ்ரீமதி மதாத்தின் முதுகையும்  
வேறுத்த விடுகிறார்! "புறாம் புறம்"



மீதம்  
26-5-43

புதுவையிலே உண்டாகியது" என்ற தயிர்  
எட்டில் எதை தெரியுமா? இந்த  
எதையெதிராக இன்னும் புதுவையிலே  
முதலில் தயாரித்த, தயிர் எது — ஆந்திர  
நேசம் என்பது ஒரே மின்பாய்ச் செல்லும்படி  
அடிக்கிறது! அதையின், புதுவையின் புது  
புதுவையின் தயாரிப்பு மிகுந்திருக்கிறது.

என். என். அந்தரூ மேல் ஓர் அல்ல  
செய்திருக்கிறது. பொன்னா மின்பா  
திருத்திய பின்பாடு, பன்னா மின்பா  
மையடித்து அமைத்துக் கொண்டு — (இப்போது)  
— திருத்திக் கொண்டு வருகிறது மின்பாடு.  
மின்பாடு மின்பாடு கொண்டு வந்த துறை  
யின் உட்காணுகிறது. அதன் பரிசீலிக்கும்,  
"புதுவையின்" என்ற மேல் ஆய்வித்து,  
உட்காணுகிறது "ஒத்த ஒத்த" என்ற அமைதிக்கு,  
மேலும் அதைத் தன் அல்லப் போட்டிக் கொள்  
கிறது. அந்தச் சமயத்தில் செல்லுகிறது  
மின்பாடு "புதுவையின்" உட்காணுகிறது  
கொண்டு வருகிறது. உட்காணுகிறது  
அமைதிக்கு ஓட்டம். இந்தக் கட்டிலில்  
பரிசீலிக்கும் என்னக் கண்காணுகிறது உட்காணுகிறது  
அப்போது திறனுக்கு மின்பாடு.

இந்த ஹாஸ்ப் எட்டிலேயே பார்த்  
தல் கொண்டு வந்த போது அமைதி  
வாங்கு ஒரு மின்பாடு ஹாஸ்ப் கொண்டு  
கொண்டது. "இது தென்னாற்குப் பட்டம்  
அல்லவா? ஆந்திர நேசம் முழுமையிலும்  
எது ஆந்திர சேரத்திலேயே இதை  
கொண்டது பார்த்துக் குத கண்காணுகிறது  
மின்பாடு போட்டிக் கொண்டு" என்ற  
என்னக் கண்காணுகிறது மின்பாடு.

இந்த ஹாஸ்ப் தயாரிப்பின் முழுமையாக  
ஆந்திர — தயிர் ஒத்தமையின் சேரத்தா  
பாடுமில் உட்காணுகிறது உட்காணுகிறது  
கண்காணுகிறது உட்காணுகிறது. இதுகொண்டது,  
பட்டம் பார்த்துமேலும், அமைதி குத கண்காணுகிறது  
மையக் கண்காணுகிறது தயாரிப்பு ஆந்திரத்தின் கொண்டு  
கொண்டது.

இப்போது உட்காணுகிறது மையக் கண்காணுகிறது  
குத கண்காணுகிறது உட்காணுகிறது மையக் கண்காணுகிறது  
என். என். மின்பாடு பார்த்துக் கொண்டு  
மின்பாடு மின்பாடு மின்பாடு, பன்னா  
கொண்டு மின்பாடு ஒரு குத கண்காணுகிறது  
கண்காணுகிறது தயாரிப்பு கொண்டு!.....[அந்தக்  
சேரத்தின் மின்பாடு]

இந்த குத கண்காணுகிறது: கொண்டு இதைக்  
கண்காணுகிறது தயாரிப்புக்குப் பரிசீலி  
பெற்றது: ஆ. அபிராம பாரதி,  
திருச்செட்டிபுத்தூர்.

கொண்டு தயாரிப்பு குத கண்காணுகிறது  
கண்காணுகிறது பரிசீலிக்கு அமைதிக்கு  
"அந்தக் குத கண்காணுகிறது மின்பாடு"  
என்று அமைதி மின்பாடுகொண்டு? தென்னா  
தயாரிப்புக்கு 7000 அடி உயரத்திற்கு  
மேலும் இதை மின்பாடு கொண்டு  
கொண்டது பரிசீலிக்கு அமைதிக்கு உட்காணுகிறது  
கண்காணுகிறது உட்காணுகிறது. தயாரிப்பு  
பரிசீலிக்கு மையக் கண்காணுகிறது சேரத்தின்  
பரிசீலிக்கு மையக் கண்காணுகிறது. உட்காணுகிறது  
கண்காணுகிறது.

குத கண்காணுகிறது, கண்காணுகிறது தயாரிப்பு  
பரிசீலிக்கு பரிசீலிக்கு, கண்காணுகிறது சேரத்தின்  
கண்காணுகிறது பரிசீலிக்கு குத கண்காணுகிறது  
பரிசீலிக்கு குத கண்காணுகிறது. கண்காணுகிறது  
தயாரிப்புக்கு பரிசீலிக்கு கொண்டுமேலும்.  
அந்தக் கண்காணுகிறது பரிசீலிக்கு பரிசீலிக்கு  
கொண்டுமேலும் குத கண்காணுகிறது. இதைக்  
கொண்டுமேலும்.

"கண்காணுகிறது, அமைதி நேசம் அமைதி.  
கண்காணுகிறது. தயாரிப்பு."

பரிசீலிக்கு அமைதி பரிசீலிக்கு?  
கொண்டுமேலும் பரிசீலிக்கு இந்தப் பரிசீலிக்கு  
யின் கண்காணுகிறது பரிசீலிக்கு என்னக்கு  
பரிசீலிக்கு. குத கண்காணுகிறது சேரத்திற்கு  
ஒரு "தயாரிப்புக்கு" கொண்டு. கண்காணுகிறது  
பரிசீலிக்கு. சேரத்தின் அமைதி பரிசீலிக்கு.  
நேசத்தின் தயாரிப்புக் கொண்டுமேலும். அமைதி  
கண்காணுகிறது பரிசீலிக்குக்கு நேசத்தின்  
"கண்காணுகிறது தயாரிப்புக்கு" என்ற மையக்  
கொண்டு.

கொண்டுமேலும் 2000 மையக் தயாரிப்பு  
கொண்டு உட்காணுகிறது இது கண்காணுகிறது  
யின் குத கண்காணுகிறது மின்பாடு மின்பாடு.



சேரத்தாருக்கு ஒரு  
கண்காணுகிறது மையக் கண்காணுகிறது  
தயாரிப்புக்கு தயாரிப்புக்கு  
பரிசீலிக்கு கொண்டு இது  
அமைதி பரிசீலிக்கு அமைதி  
பரிசீலிக்கு உட்காணுகிறது  
கொண்டு. "தயாரிப்புக்கு  
கண்காணுகிறது" பரிசீலிக்கு  
பரிசீலிக்கு. அமைதி உட்காணுகிறது  
கண்காணுகிறது பரிசீலிக்கு  
தயாரிப்பு. பரிசீலிக்கு  
தயாரிப்பு உட்காணுகிறது  
தயாரிப்பு கொண்டு  
கொண்டு தயாரிப்பு மின்பாடு

உட்காணுகிறது உட்காணுகிறது மின்பாடு கொண்டு  
தயாரிப்புக்கு தயாரிப்புக்கு.

கண்காணுகிறது புத கண்காணுகிறது கொண்டு அமைதி  
கண்காணுகிறது கொண்டு கொண்டு கொண்டு  
"கண்காணுகிறது" தயாரிப்புக்கு மையக் கண்காணுகிறது  
கண்காணுகிறது அமைதி தயாரிப்புக்கு தயாரிப்பு  
தயாரிப்புக்கு.

கண்காணுகிறது.

[அமைதி தயாரிப்பு, பரிசீலிக்கு  
கண்காணுகிறது — ஆந்திரத்தின்,



"ஹெய்துக்குப் போக வழியை வேண்ட வேண்டும்? எத்தனைபோக வழிகள். அதுவும் துடித்த காவத்தில் ஹெய்துக்குப் போகாமல் இருப்பதற்கான வழியைச் சொல்வதுதான் கடமை. துடித்த புதுமை யுகத்தில் மாயவது குழலிசை எம் எல்லா வாயும் மயங்கி விட்டடைத் துறந்த வெளியே லாகென்ற அழைக்கிறே!"

"என் விளையாட்டாகச் சொல்லவில்லை; உண்மையில் போகளை செய்து பார்த்தேன்; அந்த வழியில்தான் என்ரு விடுதலை."

"உன் மனதை துள்ளும் என்ருவர் திறந்த வெளிப்படையாகச் சொன்னா."

"ஒளிக்காமல் சொல்லியிருக்கேன். ஆதித் அண்ணாவிடம் முடிந்ததைப் பார்த்தால் உனக்கு எல்லாம் வெளிச்சமாகிவிடும்."

"கொஞ்சம் ஐக்கையாகத் தெரிகிறது."

"இன்று பிற்பகல், தனியே வாரந்தாலில் உட்கார்ந்திருக்கேன். பூஞ்செடியைப் பற்றித் தித்திரங்கள் கொண்டு 'செட்டலாக' ஒன்று அமெரிக்காவிலிருந்து வந்திருந்தது. அதைப் புட்டிக் கொண்டிருக்கேன். வழக்கம்போல் மாலை சாறு மயங்கிக்கெல்லாம் உ அருந்தி யானதும் ஆதித் அண்ணா தோட்ட வேலை மையப் பார்வையிட என்னாயும் அழைத்துச் சென்று போக அங்கே கருவாக. இன்று என்னைவோ அவர் எதைப்போ வணங்கியவர் வேறு மனத்தவராய்த் திரிவதைச் கவனித்தேன். தோட்டத்தில் ஆட்கள் வேலை செய்வதை மோகிப் பார்வையிட்டும் அசுடையாகவே இருந்தேன். என் இருக்கும் வரம் தாலில் பச்சைமா வறுவாரோ வென்று எதிர் பார்த்தேன். ஆனால் அவர் பாதி வழி அந்தமே திரும்பிப் போய்விட்டார். அந்த மாதிரியான ஆணவம் கிரம்பிய ஆசையி அவர்! என்ன கம்பீரமான கடை அவரது! காரியத் தில் அருத்த! சதா சதா கதப்பு. வேலை கதக் கடை வந்திருந்தும், முகத்தில் தவறவினப் பொதுத்துக்கொள்ளும் புன்சிரிப்பு.

இத்தகைய மறுக்கப்பட்டிருக்கிற மாதிரி விட்டார்? அந்த கடையில் நேரமாகக் காலேமே! எதையும் என்னும் ஒருத்த மாயம் வணிகர்க்கும் அந்தப் பார்வையின் வகை எங்கே? மனத்தின் ஆழத்தில் எங்கோ ஒலிக்கித் கிடப்பதோடே தோன்றினார். வெகு நேரம் கழிந்தேன் அவர் என்னோ ரேக்கி மெதுவாக வந்தார். வேறு திசையிலிருந்தால் தம் கங்கையாற்றைத் தோட்டி, 'செய்தி ஆகிறே' என்பார். என்னும் எழுந்த அவருடன் செல்வேன். இன்று அதெல்லாம்

சொல்லாமல் ஒரு காரைலையை என் பம் மாக இருத்தப் போட்டுக்கொண்டு அதி உட்கார்ந்தேன். 'செட்டலாகப் பார்த்திருப் பான்?' என்ருர். என் கவலிலிருத், செட்டலாகக் கவனிக்கக்கொண்டு பக்கக்கட்டி புட்டலாகுனர். ஆனால் அவர் கருத், அதுவும் வண்டி கின்றதாகத் தெரியவில்லை

ஒளிக் திசையான ஒருதாம் என் முடிவையே சொத்திருத் — இனித் தயங்க உடாது; விஷயத்தைச் சொல்லி விண்டுமென்ற பாவனையிற், மீண்டும் உட்கொட்டலாகக்கித் ஒரு தாலில் கண்ணா இது திய வண்ணம், 'எல்லாவுப் பெரிய கட்டாச்சு வம் பார்த்தாலா!' என்ருர். டூலில் அறுப்புத் தோன்றிற்று. அப்புற கொரு கோல் போச்சே இல்லை. புன்சுத்தி பக்கக்கட்டித் திரும்புவதுதான். செட்டலே ஒரு முறை என்ன சொத்திருத்; சொத்தியது 'டப்'பென்ற புன்சுத்தி ஒரு. என் ம.மேல் எதிர்ந்த விட்டுப் போக எழுந்தேன். 'தோட்டத்தைப் பார்த்தப் போக வேண்டாமா?' என்ருேன். 'இல்லை கண்ணா வெளியே கொஞ்சம் காரியம் இருக்கிற போக வேண்டும்' என்ற சொல்லி, ஆதி அண்ணா அந்த இடத்திலிருந்து வெகுக்கொ எழுந்த போய்விட்டார்."

"ஆதித் அண்ணா உன்னிடம் ஐதோ அச்சம்மாய்ப் போத்தான் எத்திருக்கவேண்டும் எதுவாக இருக்கலாம்? அதுமாதந்தர கொக்கென்."

"இதைத் சொல்லத்தான் வந்திருப்பார் 'மூல்கே ஒரு சமயம் உன் அழகை தோட்டம் அழித்த பொய்விட்டது. இந்த தடவைமும் உன் துரதிருக்கடம் இன்னொரு தோட்டமும் அழியப் போகிறது!' என்பதருத்தான்."

"அவ்வாறு எற்படும் பகைத்திற், ஸரண! ஹெய்துக்குப் போகவேண்டிய கவனத்தின, என்ரு துல்லாமல் போய்விடும்."

ஸரண! மங்கிய சிரிப்புடன், "சீ விதேவையாகச் சொன்னும் வழியில் என் துடைஞ் ளாக கித்பெரு என்ன? மரட்டுமை தங்கி, மன்னர் விசுவமாய் அந்த வாயிலைத் திற்து வைத்திருப்பார்" என்ருன்.

"எம்மில்லுத்த மீண்ட மல்க்போல் வழிவோரத்தின் விழுந்த கிடக்க, 756 காவலிக்காகக் குளக்கிக்கொண்டே சென்றன கொக்கிச் சொன்னத கக்கெய்வது உட்கருமா அப்படி உடக்கவேண்டுமானால் இந்த கடினத் திருத்த துத்த வயதிலேயே என் பத!



வாதுவென்று பெயர்வதால் வழி தேட வேண்டியதற்காக்.

"என்ன செய்யப் போகிறாய் சீ?"

"உன் அகலப் பிரதமர் அகலையில் அவற்றோடு போகத் தொடுப்பேன். உன் சரி சர்க்கார்திலிருந்து அவர்களுக்காகத் தாத்தி யடிப் பேன். அதற்குமேல் கீண்ட விடப் பெற்றதற்காக் உட்கார் தாண்டிச் செல்வேன்."

"உன்னிடம் எவ்வளவு மகதம் உருவ வில்லை, சிவ சாஸன ஒரு விஷயம் என் மகதம் உருவ தென்னோடு இருக்கிறது. இந்த அகல உன்னிடம் உதி விடு கிறேன்; வேறு விதமாக என்னிடம் சொன்னதே."

"என் மகதிலேயே போட்டு கலப்பேன்."

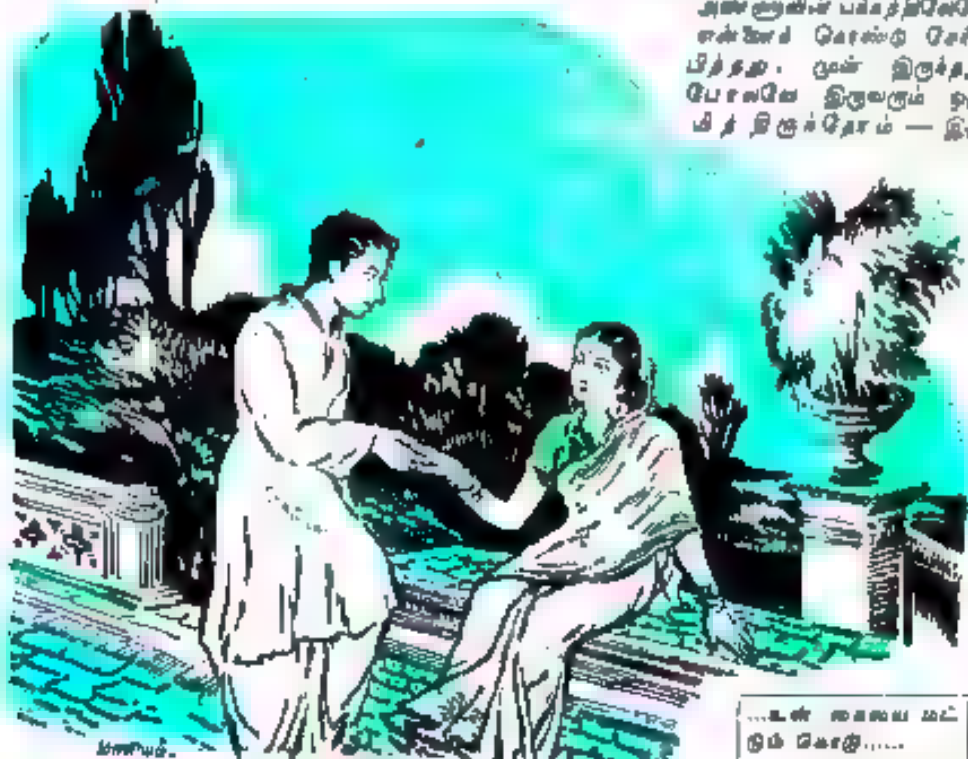
"இவ்வகையிலிருந்து ஆதி அன்னாசும் என்னும் ஜெரோமர் உவந்தவர்கள், அன்னாசும் தங்கம் மாதிரியும்; இரு சேவாசும் உய்யுமே அப்படி. என்ன இருவருமே சேர்த்து, எவ்வகையிலேயே மன்னித் தோண்டுவோம்; மன்னி வேண்டுவோம். பெரியம்மாளும் அம்மாளும் ஒருவர் பின் ஒருவரை அடுத்த அடுத்த இரண்டு சேவாசும் 'கடப்பாட்டி'யும் இந்த பேரய்யிட்டார்கள். அப்போது என்னுடையது

ஆதே ஆதாசும். அதற்குப்பிறகு இரண்டு வருஷத்திற்கு கெல்லாம் அப்பாசும் காலமாகார். பெரியம்மாளும் இருந்தார். அவருடைய கன்னாசு தோட்டத்தை காலாகார் உய்யுமேசென்று கம்பி இருந்தார். அதற்காலே என்னுடைய தயார் சொந்தார். அவர் மகதாசும் எவ்வகையில் கம்பிவிடுவார். கம்பிச் சேவாட்டி மாதிரியும் பண உதவி சொல்லார். காலில் இரதபோனும் தோட்டத்தையாவது அடகு கைத்தப் பணம் காலாகார். காலிலில் தம் தோட்டத்தை அவர்கள் கீட்டாசும் கென்றே கம்பிவிருந்தார். ஆனும் அன்னாசும் காலாகார் திரும்பிச் சொந்ததவர் ஆதி அன்னாசும் ஒருவரை. மற்றவர்கள் காலில் போட்டுச் சொல்லார்கள். இந்த சமய சாலாகெல்லாம் உவந்தும் சொல்லும் சொல்லும் தெரிந்திருக்கலாம். இருந்தாலும் முதலே பிடித்த இவர்களை சொல்ல என்னுடைய காலாகிவிருக்கிறது."

"கேட்டிருந்தாலும், என்னுடைய பதாராவே இருக்கிறது."

"அப்படியும் காலில் எவ்வகை சொந்தம் மூத்தி கிட்டது. அத் கெல்லத்திலிருந்து சொல்லு சேவாசும் பிடித்ததால் கைத்தப்போனும் காலாகியேறிப்போது என் பாலியும் ஆதித்

அன்னாசும் பகத்திலேயே என்னுடைய சொல்லு சேவாசும் பித்தது. மூன் இருந்தது போலவே இருவரும் ஒரு கித் திருத்தோம் — இரு



...உன் காலைய மட்  
கும் கொடு.....

சுமேந்தரன் மாநிலம், இரண்டு ஆயிரம்  
என்பாக்கப்போல. ஆதித் அன்னாவிடம்  
என் அடைக்கல் புகுத்தது எவ்வளவு உண்  
மையோ, அவ்வளவு அவருக்கு என் புலிடம்  
கொடுத்ததும் உண்மை. இதை உரக்கச்  
சொல்வேன். உக்கச்சொன்னு பின்னவர்க்கு  
வதற்கு யாதோரு காரணமும் ஏற்படவில்லை,  
இதற்கு முன்பு எங்கள் ஒன்றாக இருந்த  
போது எவ்வளவுக்கு என்ன வயதோ அதே  
வயதின் குணங்களை இப்பொழுதும் எங்க  
மிடத்தில் இருந்தன. திருப்பிச் சுடின  
காலத்தில், இப்படியே ஆயுள் இறுதியை  
கூண்பரியாது எல்லா குடும்ப எண்ணால்  
முடியுமென்றே தோன்றியது. அதற்கு மேல்  
என்ன சொல்ல முடியும்?"

"சுமேந்தரன் இன்னும் முடிக்க  
வில்லையே?"

"திருமன எவ்வு யெனவதும் வந்திருப்  
பதைக் கவன மூட்டியானேன்? அந்த  
எங்கள் இருவரையுமே கவனமற்ற மறைத்  
தல் கொண்டிருந்த ஒரு திருமன திருமன  
ஒரே சோடியின் விவரம் பேசியிட்டது.  
சுமேன் அன்னா, சிந்தையோடு உனக்கு இதெல்  
லாம் தெரிந்திருக்கலாம், உன்னோடுதான் எனக்கு  
ஒளிவு மறைவு என்பதே இல்லை. மன்னி என்  
மேல் சோயல் கொண்டிருப்பது முதலில்  
எனக்குப் பெரிய விஷயமாகவே இருந்தது;  
எனக்குப் புரியவில்லை விஷயம். இத்தனை  
காலமாக என்மேலில் எனக்குக் கவனம் விழ  
வில்லை, மன்னியின் சோபத்தலின் கடிகில்  
என் உருவத்தைக் கண்டேன், என்மீடமே  
என் அடிப்பட்டல் கொண்டேன், புரிந்ததா  
என் சொல்ல தெல்லாம்?"

"இன்னமும் பருவத்தில் அழுத்திச் சென்ற  
காதலனைது விடுத்தல்சொன்னு மேலே வரப்  
பார்க்கிறது."

"என் என்ன செய்வது, சொன்னா!  
என்னையே என் மறைந்தவது எப்படி?"

என்றதும் வரலா சமேனின் கையைப்  
பிடித்துச் கொண்டான்.

சுமேன் பேசாமல் இருந்தான். செதி  
லோம் சொந்தம் அவன், "இங்கே என்  
இருக்கிற காலக்கும் என் செய்யும் இந்த  
அகீதம் சீர்த்துக்கொண்டே இருக்கும்"  
என்றான்.

"யாருக்கு அகீதம்?"

"மன்னிக்குத்தான்."

"இந்த பார் கவன! புத்தகத்தில்தான்  
இந்த மாதிரியான பேச்சொல்லாம் உண்டு.  
உங்கல் இருவருமைய எப்போ எத்தனையோ  
காலமானது; உன் மன்னி அப்போது எங்கே  
கிடந்தான்?"

"சுமேன் அன்னா! என்ன வார்த்தை  
இது! என் இங்குட்கை மாநிலம் பூர்த்தி  
செய்து கொண்டவற்கு அவ்வளவு வேலமான  
வரை என்ன என்? ஆதித் அன்னாவின்  
கிலைமையை போடிக் கொண்டாது?"

"உட்காயம் போசனை பண்ணவேண்டும்.  
உங்களைத் தவிரக் செய்யும் இந்தக் கிளர்ச்சி  
அவருக்கு உண்டாகவில்லை யென்று கிளர்  
கிறதா?"

"யார் அது, சுமேன?" எனப் பின்புறமாக  
ஒரு குரல் கேட்டது.

"ஆமாம், அன்னா!" என்ற சுமேன் தன்  
இடத்தை விட்டு எழுந்தான்.

"உன் மன்னி உங்களைக் கூப்பிடுகிறதும்;  
ஆக வந்த இப்போதுதான் சொல்லியிட்டுப்  
போனதும்" என்றான் ஆதித்தியன்.

சுமேன் உடனே போய்விட்டான்; வரலா  
வும் அங்கிருந்த கழுத்த போவதற்கு  
வந்தான் செய்தான்.

(தொடரும்)



★ “என்! ஒரு லட்சியாக கருதினீர்கள்? உடம்பு சரியாக இல்லைவா?” என்று ஜகதா கேட்டான். “நமது கருணாபுர் சென்னைக்குத் தெய்வநாயுடி ஆட்டிவிடும் ஒத்திசைவு எப்பொழுது கற்றுக்கொண்டாய்?” என்று அவன் கேட்டவிலிசை. ....

## ஜுகுதா

“வணத்தன்”

● வருஷத்தக்கொரு முறை இரண்டு வாரமோ அல்லது மூன்று வாரமோ கடராஜன் தன் மனைவியுடன் கிண்கிர்க்கு வந்து தங்குவது வழக்கம். அப்பொழுது தெய்வநாயுடி அவர்கள் உவகத்தைய மறந்து விட்டுத் குதாசலத்தில் ஆழ்ந்திருப்பார்கள்.

இத்தத் தடவை கூட மனைவாசத்தின் போது என்ன என்ன செய்யவேண்டுமென்று கடராஜன் எவ்வளவோ புரோசாரம் போட்டு வைத்துக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் இப்படி பெண்ணைக் கடக்குமென்று அவன் கொஞ்சங்கூட எதிர்பார்த்தவிலிசை.

திருமேனாறு ஜகதாம்பாள் ஐந்தாந்தரம் படுத்த படுக்கையாகி விட்டாள். அவன் பிழைத்ததே புனர் ஐன்மமாவேவிட்டது. அவன் உயிர் தப்பிப் பிழைத்தது வான் தவிர்தான். ஆனால் மிகவும் பலவீனமாக இருந்தான். எவ்வளவோ டாக்டர்களுக்கும் வாங்கிக் கொடுத்துப் பார்த்தும் ஒன்றும் பயனிலிசை. அதனால் கடராஜனுக்கு டாக்டர்கள் மீதும் மருத்துவன் மீதும் வெறுப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. “இனிமேல் டாக்டர்கள் முகத்திலேயே விழிக்கக் கூடாது” என்ற திடீர்க்கல்பத்துடன் தான் கடராஜன் ஐந்தாவது கிண்கிர்க்கு அழைத்து வந்தான்.

“ஐந்தா பழையபடி ஆவதற்கு எத்தனை நாள் ஆகும்? அவன் மறுபடியும் வீணாவை மீட்டிப் பாடுவதை என் எப்பொழுது கேட்கப் போகிறேன்” என்று மனவருத்தப்பட்டுக் கொண்டான் கடராஜன்.

● எந்தெப் பித்து என்று சொல்லும் அவருக்கு கடராஜனுக்கு எத்தே தத்தில் விசேஷப் பிரிபம் இருந்தது. அந்தப் பிரிபத்தை அவன் தன் மனைவியிடம் கொண்டிருந்த காதலுக்குத் தான் ஒப்பிடலாம். புதிய புதிய பாட்டுக்கள் இயற்றி அழகான மேட்டுக்கள் அமைத்து ஐந்தாவுக்குச் சொந்திக் கொடுப்பான். ஐந்தா வீணாவை மீட்டிப் பாடுமபோது கடராஜனும் கூடவே பாடுவான். எப்பொழுதையும் விட, அவர்கள் கிண்கிரியில் மனைப்பாதை

வருகில் உட்கார்ந்த பாரும்பொழுதான் அவர்களுக்கு அனைய கடத்த உத்தரகம்! அந்தச் சம்பவத்திலும் தங்களை மறந்து போயிருப்பார்கள். ஆனால், மறுபடியும் அப்படி பெண்ணைச் சத்தோஷமாக இருக்க முடியுமா? — இத்தத் கேள்விதான் இப்பொழுது கடராஜன் மனத்தை வாட்டிக் கொண்டிருந்தது.

“டாக்டர் முகத்திலேயே விழிக்கக் கூடாது” என்று கடராஜன் பிரதிக்ஷை செய்து கொண்டு வந்தானல்லவா? கிறியே அவனைப் பார்த்துப் பரிசெப்பது போல், அவன் கிண்கிரிக்கு வந்த மறு நாள் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. அந்தச் சம்பவமும் அவன் ஐந்தாவது காரில் ஏறித் கொண்டு சென்று தூரம் சென்று வரப் புறப்பட்டான். கிறிய தூரம் சென்றதும் அந்த மோட்டார் ‘பயர்’ என்ற பலகையே சத்தத்துடன் ஒரு விட்டு வரலுக்கு எதிரில் நின்று போயிற்று. அதையும் அந்த விட்டு வரலில் ‘டாக்டர் கிண்கிரியை, எம்.டி’ என்று போட்டு நொக்கிக் கொண்டிருக்க தது மிகவும் வேடிக்கையான விஷயமேயல்லவா? வரலில் எங்கேயாவது குண்டு விழுந்துவிட்டதோ என்று பார்ப்பதற்காக விட்டுக்குள்ளிருந்த டாக்டர் வெளியே வந்தார். அங்கே வந்ததத் தான் மோட்டார் டயர் வெடித்துக் காசு கின்று கொண்டிருப்பதையும், அந்த அதிர்ச்சி தாக்கமால் ஐந்தா மோட்டார் குக்குள்ளேயே மயங்கி, விழுந்திருப்பதையும் பார்த்தார்.

“என்! இந்த விட்டிய் இருக்கும் டாக்டர் கிண்கிரியே! கொஞ்சம் இங்குப் பாருக்கனென்!” என்று கடராஜன் கெஞ்சினான். டாக்டர் ஐந்தாவது ‘ஸ்டேட்ஸ்’ரில் வைத்து பக்கையுக்குக் கொண்டு போனார்.

மேற்படி சம்பவம் நடந்த ஒரு மாதத்திற்கெல்லாம், ஐந்தாவது பார்த்தோமானால் எம்மால் அகடபரமம் கண்டு பிடிக்க முடியாது. அவ்வளவு மாறிப் போயிருந்தான்! மூன்றாக் காட்டிலும் அவன் அதிக சோகையுடன் விளங்





தினம். வஸந்தகாவதின் புத்துயிர் பெற்ற தோளா மலர் மாதிரி இருந்தான்.

சாதாரணமாக இருந்தால், துகடா வைக் குணப்படுத்திய டாக்டர் சிந்தா மணிக்கு உயிர் செலுத்துவதற்காக நடராஜன் தன் உயிரையே வேண்டுமானாலும் கொடுத்திருப்பான். ஆனால் அதற்குப் பதிலாக இப்பொழுது டாக்டர் உயிரையே வாங்கி விடலாமா என்ற ஆசைகூட அவனுக்கு உண்டாகி விட்டது.

கடராஜன் இப்படி ஆசை கொண்டவ தற்கு டாக்டர் கொஞ்சமும் போதுப் பானி இல்லை என்றுமே, துகடா முற்றும் போதுப்பாளியாக இருந்தான் என்பதை இங்கே சொல்லியிட வேண் டும். சிலநிமிசத்து வந்த சில நினைக்கவி ளிருந்த அவன் தன் கணவனிடம் ஒரு மாதிரியாக நடந்து கொள்ள ஆர்ம்பித் தான். முக்தி செய்வதாம் கணவனிடம் குறைந்து குறைந்து பேச வருவா னவ்வளவு? இப்பொழுது மட்டும் அவன் ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசாமல் தனி யாக அறைக்குள் போய்ச் சுதாவைத் தாழ்ப்பான் போட்டுக்கொள்வானே?

தான் வெளியில் போயிருக்கும் சமயம் எனில் துகடா அடிக்கடி டாக்டர் வீட்டுக்குப் போவதாகத் தெரிந்து கொண்டதும் நடராஜனுக்கு உண்டான கோபமும் ஆத்திரமும் இவ்வளவு எவ்வளவு இல்லை. அந்த டாக்டர் துகடாவுடன் ஓரே பள்ளிக்கூடத்தில் படித்தவன் என்று தெரிந்துகொண்டதும் அவன் மனதில் பெரிய போராட்டம் ஏற்படலாயிற்று. 'ஐ. ஏ.' நான் பாசாப் பற்றி இப்படி என்னுமிதேன்? என் அருமை துகடாவைப் பற்றியா?' என் தெய்வம் அவன் மனதில் கேள்விகள் எழும்பும்.

"உடம்புதான் சரியாகி விட்டதே! ஏதற்காக முகத்தை இப்படி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?" என்று அவன் ஒருநாள் தன் மனைவியைக் கேட்டு விட்டான்.

"நீங்கள் ஏன் இன்னும் சாப்பிட வில்லை?" என்று புன்சிரிப்புடன் பதில் கேள்வி கேட்டான் துகடா.

"நான் சாப்பிடவில்லை என்றுதான் இவ்வளவு நாளாக இப்படி முகத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேயோ?" என்றுக் கட்டாஜன்.

"நான் வந்து சாதம் போட்டுமா?" என்றுக் துகடா.

அவள் சாமர்த்தியமாகப் பேச்சை மாற்றுகிறாள் என்று தெரிந்து கொண் டான் நடராஜன்.

"வேண்டாம்! போய்ப் படுத்துக் கொள்! வெளியில் வந்தால் உடம்பை வலிக்கும்!" என்று சொல்லியிட்டுச் சாப்பிடப் போனான் நடராஜன். ஆனால் அவனுக்குச் சோதே வேண்டி யிருக்க வில்லை.

● மனோகாமாளை மாலை வேளை. தென்றல் காற்றும், குறு குறுப்பும் கடராஜனின் மனக் கோதிப்பை அடக்கிச் சாந்தியைக் கொடுத்தன. துகடா மெதுவாகக் கணவன் அருகில் வந்து சீங்குன். நான் கோபிததைக் கொண்டிருப்பதைத் தெரிந்து கொண்டு 'தாகூர்' பண்ண வருகிறாள் என்று ஊகித்தான்.

"என்! ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறீர்கள்! உடம்பு சரியாக இல்லைவா?" என்று துகடாமாயைக் கேட்டான்.

"குழந்தையையும் கின்னி விட்டுத் தொட்டியையும் ஆட்டிவிடும் தந்திரத்தை எப்பொழுது கற்றுக் கொண்டாய்?" என்று அவன் கேட்கவில்லை. வாயை மூடிக்கொண்டு பேசாமல் இருந்தான்.

"உடம்பு சரியாக இல்லைவேன்றால் டாக்டரிடம் காண்பிப்புகளேன்?" என்று மறுபடியும் கேட்டான் துகடா.

"ஆமாம்; நல்ல விஷமாகக் கொடுத்து என்னைக் கொல்லட்டும்; நான் ஒருவன் நடுவில் இப்பொழுதாக என்வ திறிற்ரு இருக்கிறேன்?" என்று அவன் நல்ல வேலையாகக் கேட்டு விடவில்லை.

"ஏன்? என்னோடு பேசவே மரட்டம் கனா?" என்று கேட்டான் துகடா.

கடராஜன் அவளை மெனமமாகத் திரும்பிப் பார்த்தான். அவளுடைய மாக மறுவற்ற புனிதமான முகத்தைப் பார்த்ததும், "முகத்தைக் கண்டு ஏமாருதே!" என்று சொன்னவன் வாயில் சர்க்கரையை அன்சரிப் போடவேண்டும என்று அவனுக்குத் தோன்றிற்று.

"இவ்வளவு எவ்வளவு அழகாக வடிக்கிறாய்! இவன் வடிப்பு எவ்வளவு

தூர்த்துக்குந்தான் போகிற தென்று பார்த்துவிடுவோம்" என்று தீர்மானித்தான்.

"ஐகதா! நாம் முன்பெல்லாம் அதோ அந்த மலைப் பாதையில் உட்கார்ந்து பாடுவோமே, அங்கே கொஞ்ச நாழிகை பொய்யிட்ட வரலாம், விடுவாய் எடு!" என்று.

ஐகதா விடுவாய் எடுத்துவரப் பிரியம் கொள்ளாதவன் போல் போகாமல் நின்று கொண்டிருந்தான். நடராஜன் தானே விடுவாய் எடுத்து மோட்டாரில் கொண்டு போய் வைத்து அவனை ஏறிக் கொள்ளச் சொன்னான்.

● சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் காட்டில் அமைதியைப் பிளந்து கொண்டு சத்தம் கேட்க ஆரம்பித்தது. நடராஜன் மலைப் பாதையில் உட்கார்ந்து பாடிக்கொண்டிருக்க, ஐகதா அருகில் உட்கார்ந்து விடுவாயை மீட்டிக் கொண்டிருந்தான். நடராஜனின் இழைந்த சாரிசம் மேல் ஏதாவியில் 'ஜம்'மென்று ஏறி சங்கதிகளை உறித்துவிட்டுக் கீழே இறங்கிற்று. அவன் பாடிக்கொண்டிருந்தாரே தவிர அவன் கவலும் புரையும் ஐகதாவுடன் மேலேயே இருந்தது. அவன் எப்படி விடுவாயைக் கொடுக்கிறான்?

கவரலைய மிகல்லாமல், சிரத்தையில்லாமல் அவன் விரல்கள் வினைத்தந்திகளில் அலிந்து கொண்டிருந்தன. நடராஜன் பரட்டிட்டுன் அவன் ஒரு இடத்தில் கூட ஒன்று சொந்து வானிகளில்லை. நடராஜனுக்கு எல்லாம் விவாங்கி விட்டது! எடிப்பதைக் கூடச் சரியாக எடிக்க முடியாத அளவுக்கு அவன் தன் மனதை எங்கேயோ, யாரிடத்திலோ வைத்து மறந்துவந்துவிட்டான் என்பது நிச்சயமாகத் தெரிந்து போயிற்று.

நடராஜன் பாடுவதை நினைத்தி விட்டான்.

"ஐகதா!" என்று கதகதப்பான குரலில் கூப்பிட்டான். ஐகதா நிர்த்து கூடப் பாரக்காமல் விடுவாயை மீட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

புருஷன் கூப்பிடுவதைக் கூடக் கேட்காமல் யாராவது இவ்வளவு அழுத்தமாக இருப்பார்களா? "ஐகதா!" என்று சற்றுக் கடுமையான குரலில் கூப்பிட்டான் நடராஜன்.

ஐகதாம்பான் சட்டென்று திரும்பிப் "ஏத்தான்! நடராஜன் பதப்பதப்படத் தருந்ததைக் கண்டு கொண்டுவிட்டான். "உடம்பெல்லாம் ஏதோ வலிக்கிறது!" என்றான்.

ஐகதா விடுவாயைச் சமாளித்துக் கொண்டிருக்கக் காக்குப் போக்குச் சொல்கிறான் என்பதை நடராஜன் உணர்ந்தான். வந்த ஆத்திரத்தை அடக்கிக் கொண்டு பிரும்மபுத்திர பிடித்தாத் போல் உட்கார்ந்திருந்தான்.

"கேட்டு விடுவோமா? கேட்டுவிடுவோமா?" என்று அவன் மனம் தவித்தது. அதே சமயத்தில் ஐகதாவும் அன்னாத்து பார்த்து விட்டான். "சொல்லி விடுவோமா?" "சொல்லி விடுவோமா?" என்று அவன் உதடுகள் துடிப்பதுபோல் இருந்தன.

"இனிமேல் ஒளிக்க முடியாது. சொல்லிவிடுகிறேன். நான்... நான்..." என்று அவன் தடுமாறினான்.

நடராஜன் முகத்தில் எயாடலில்லை, அவன் உடல் பற்றி எரிந்து விடும் போல் இருந்தது. பெரிய திருக்கேரையில் கனிவுள்ள கருங்கல் விகாரத்தை அங்கே பெயர்த்து வைத்தது மாதிரி அவன் உட்கார்ந்திருந்தான்.

"நீங்கள் எங்கே சத்தெறித்துவிடப் போகிறீர்களோ என்று பயந்து கொண்டே இருந்தேன். எல்லாவற்றையும் நான் தெரிந்து கொண்டு விட்டிருக்கிறேன்!"

"எதை?"

"சிஜமாகக் கேட்டுக்கொள்....."

நடராஜன் திரும்பி அவனைப் பார்த்தான். கருங்கல் மாதிரி இருந்த முகத்தில் நிமிசென்று களனம் உண்டாயிற்று. பளீரென்று அவன் மனதில் ஒரு சத்தெனம் தோன்றிற்று.

"ஐகதா! நான் ஒன்று கேட்டுக்கொள்: நீ ஒன்று சொல்கிறாயே! உனக்குக் கைது கேட்க வில்லையா?" என்று அத்தனை நாளை அவனிடம் பிடிபடாத



மல் இருந்த குஷமத்தைக் கண்டு  
பிடித்து விட்டவன்போல் உரத்த குர  
லில் கேட்டான்.

“ஆமாம்” என்பதற்கு அடைபுள்ள  
மாகத் தலையை ஆட்டி, குபீரென்று  
அழுததைப் பொத்துக்கொண்டு வர ஜகந்நா  
கனவன் மடியில் விழுந்துவிட்டான்.

“அதை அப்பொழுதே சொல்லி  
விடுங்கள் கூடாதா? அட பைத்தியமே!  
ஜூரத்தால் காது செவிடாய்ப் போய்  
விட்டால் அது உன் மேல் குற்றமா?  
எவ்வளவு அனுவசியமாவ சந்தேகங்  
களுக்கு இடம் கொடுத்து விட்டாய்?  
இதற்காகத்தான் டாக்டர் வீட்டுக்கு  
அடிக்கடி போய் விட்டு வந்தாயா?”  
என்று நடராஜன் ஆறுதலுடன்  
கேட்டான்.

“நில் பேர், அவர்களுடைய அகத்துக்  
காரிகள் காது செவிடா விருந்தாலும்  
பொருட்படுத்த மாட்டார்கள், நிவர்  
அகத்துக்காரிகள் அனாமயாகவே பேசுக  
வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை பண்ணிக்  
கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால், நான்  
நினைந்தேன் சொன்னால், நங்கள் அன்பை  
இழந்து விடுவேனே! வென்று நினைத்  
தேன். சதா சரீர காலமும், ஒவ்  
வொரு வினாடியும், பாட்டு, பாட்டு,  
என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்  
களே, நங்கள் பாட்டை சரீரப்பதற்கு  
எவளுக்கு சக்தியில்லை! கூடப் பாடுவ  
தற்கு விளக்கியதை இங்கு — என்று  
தெரிந்து கொண்டால் நங்கள் மனம்  
எப்படி மாறுமோ என்று பயந்தேன்.”

“கண்டு விடுகிறது, அசட்டுத்தனம்!”  
என்று அவன் அவனை அன்புடன்  
கடிந்தான்.

● ஆனால் இது நடந்த பகிர்ந்து  
தினங்களுக்கு கெல்லாம், அதே வீடத்தில்  
நடராஜனையும் ஜகந்நாஸையும் சந்திக்  
கொளும், தாம்மத்யப் பேச்சுகளை நாம்  
அதிக நேரம் நுட்பக் கேட்கக் கூடா  
தாயென்ற, சிறிது தலையை நீட்டி  
வைக்கலாம், நடராஜன் ஏதோ முணு  
முணுத்து விட்டு “சான் என்ன சொன்  
னேன், சொல், பார்க்கலாம்?” என்று  
கேட்கினான்.

ஜகந்நாஸும் ஏதோ முணு முணுத்து  
விட்டு “இப்பொழுது என்ன சொன்  
னேன்?” என்று கேட்கினான்.

“ஒமோ! எனக்குக் காது கேட்கி  
றதா என்று நீ என்கைப் பரிசோதித்  
கொளோ? பேஷ்!” என்று ஜகந்நாஸை  
எட்டிப் பிடிக்கிறான் நடராஜன்.

இதற்கு மேல் அங்கே நமக்கு என்ன  
வேலை?

அதோ நிமிஷக் கணம்

## காளிங்க நர்த்தனம்

“பகிரதன்”

● நான் உறுதியும் புதிதாக ஒரு மாணவன்  
வந்து போகத்தான். அவன் ‘ஸ்கூல்’டையன்  
‘மாஸ்டர்’டையும் பாடித்தான். ஆசாமி, அசம்  
வெண்கலக்காரன் மாநிசி இருப்பான். நினைத்  
தில் மட்டும் சிறிது வித்தியாசம் இம்மாதிரி  
ருத்தித்தான். அவன் தென்னுப்பில்க்காவுக்  
கு சென்று விடு மன்கள் உட வாய்க்  
விருக்கலாய்போம் நோன்றியது. அவன்  
பேசுவதோ எப்போதும் துவ்வியைப் பேசுவதோ  
ஆர். கே. பிரான்! அவன் வாசி, என்ன  
நாதி, திரிமுது, வங்காளியா, பரிசீலியா,  
பயங்கிக்காரனா என்று கேட்டால் அவன்  
ஒரு தகவலும் சொல்வதில்லை.

“அவன் எந்த இவர்களைச் சேர்ந்தவனா  
விருத்தானான் என்ன!” என்று மக்க  
ளால் கம்மா இருக்கவும் முடியவில்லை. நான்  
உட வாய்க்கார் விருத்த எவ்வளவுத் து வாரி  
விருத்து பணத்தால் அனுப்பிக் கொண்டிருத்  
தார்கள்; கம்பை வாரும் அனுப்பி வைக்க  
வில்லை. அருளுதான் தாய்கள் போருது  
போக்குவந்தகர அதை விட கொடுத்து  
வாய்க் வெண்டி விருத்தது!

அவனைப் பற்றிய உண்மையை எப்படி  
கண்டு பிடிப்பதென்று பணிவித்திக் கொண்டு  
செய்து பாடித்தோம். ஒன்று நோர் நோர்  
வில்லை. ஐந்து நான் தாறு. “அதற்கு நான்  
வாதி கண்டு பிடித்து விட்டேன். துவ்வியை  
அவன் எந்த இவர்களைச் சேர்ந்தவன் என்று  
தெரிந்து விடுகிறது, பாருங்கள்” என்று.

“எப்படியாவது தெரியும்!” என்று நாய்கள்  
ஆனாலும் கேட்டோம். ஆனால் அவன்.  
“அதென்றால் நான் சகலியம், சொல்ல முடிய  
வாது” என்று உறிவிட்டான்.

● நாய்களும் அக்காது இரவை ஆவ  
னான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருத்தோம்.  
எனில் பன்னிரண்டு இருக்கும். “நாய்களே!  
பாடி, பாடி!” என்று எத்தன் கேட்டது.  
நாய்கள் அவையை விட்டு ஓடிவந்து பாடித்  
தோம். கத்திவது வாரும்வில்லை. ஆர். கே.  
பிரான், நான் எப்படி உவறி வடித்துக்  
கொண்டு ஓடி வந்தான்.

“அட, நீ திரிமுத்தனா!” என்று நாய்  
கள் ஆக்கவித்துடன் கேட்டோம்.

அப்பொழுது நானும், “பிரான், பயப்  
பட்டுமே! இதோ பாரு, பன்னிரண்டு!” என்று  
ஒரு சரீரப் பாய்கை எடுத்துக்கொண்டு வித்த  
அவன் எதிரில் போட்டான்.

அதைப் பாடித்து ஆர். கே. பிரான் உடக்  
சரித்தறிவிட்டான்.

“இதற்கு இப்படி உவறி வடித்துக்  
கொண்டு ஓடி வந்தாய்!” என்றேன் நான்.

“ஆமாம், காளிங்க நர்த்தனம் செய்  
கண்ணியா என்னவா நான்!” என்  
தமிழிக் சொன்னிக் சரித்தான் அவன்.

அப்பொழுது நான் எவ்வளவுக்கு அன  
னுடைய முழுப் போய் ஆர். கண்  
சொன் என்று தெரித்தது!



இன்னும் அதே இயந்திரங்கள்



வெற்றிக்கு  
பாடுபடும்  
கண்கள்

இந்தியா மகாபாய நவீனமும்  
அதன் மகிழ்ச்சியும் ஏறத்தாழ  
நடுத்திரெய்வும் நேரக்கூடியுடன்  
இப்போதே நேரத்தினால் சகல  
விதமான தொழில் காரிகளின்  
மூலம் இயந்திரங்கள் ஆகிய  
தும் மீண்டும் மீண்டும் வேலை  
செய்து தின்றும் அகமொகமும்  
செய்வதும் மொகுள்கள் உத

பத்திரெய்வும்து கண்களாகக் கவனித்து வந்தவை கண்டினை

இம் விவரமான சிவந்த நேரக்கொள்கும் கண்களுக்குப்  
பாதகம் விளைவாதிருக்க இத்தேசத்தினுள்ள கண் வைத்தியர்கள்,  
நவீனமாய் நுழைந்திருக்கிற சகலத்தையும், நடுத்திரெய்வுக்  
கருவிகளால் தயார் அழகியவர்கள் தயாரிக்கிறார்கள் இவற்றை  
அளவு நேரத்தில்தான் வந்திருக்கிறார்கள், கண்டி வெற்றிக்காக  
இத்தேசத்தினுள் கண்களுக்குப் பாதகம் விளைவாது!

இப்போதும் சிவந்த நேரக்கொள்கும் 80 க்கும் மேலாக  
இந்தியா மகாபாய நேரக்கொள்கும் இத்தேசத்தினுள்  
சகல கண்களும் நடுத்திரெய்வுக் கருவிகளால் தயார்  
கருவிகளால் தயார் அழகியவர்கள் தயாரிக்கிறார்கள் இவற்றை  
அளவு நேரத்தில்தான் வந்திருக்கிறார்கள், கண்டி வெற்றிக்காக

இத்தேசத்தினுள் கண்களுக்குப் பாதகம் விளைவாது!  
இத்தேசத்தினுள் கண்களுக்குப் பாதகம் விளைவாது!

**LAWRENCE & MAYO (INDIA) LTD.**

சத்திரெய்வுக் கருவிக் 11, கண்டிமேன்ட் ப்ளேஸ் கருவிக், கண்டிமேன்ட்

பாடுபடும்

கண்டிமேன்ட், ப்ளேஸ், கண்டிமேன்ட், கண்டிமேன்ட்,  
கண்டிமேன்ட், கண்டிமேன்ட், கண்டிமேன்ட், கண்டிமேன்ட், கண்டிமேன்ட்

# தமிழ் வளர்ந்த கருது

6. தொல்காப்பியரும் தமிழ் வளர்ச்சியும்

இத்தியாவில் வழங்கும் வேறு எந்த மொழிக்கும் தொல்காப்பியம் போன்ற ஒரு பழமையான இலக்கணம் இடையாது. உதாரணமாகக் கன்னட மொழியின் முதலாவது இலக்கணம் கமர் RUD ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தோன்றியது; தெலுங்கு மொழியின் முதலாவது இலக்கணம் கமர் 700 ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் பிறந்தது. தொல்காப்பியத்தின் வயதோ கமர் இரண்டாயிரம் என்றிருக்கண், அவ்வளவு பழமையான காலத்திலும் தொல்காப்பியம், தமிழ் மொழியின் பழமையான இலக்கணம் தாக்கண - ஐராயத்து - தொல்காப்பியத்தை இயற்றினார். தமிழ் மொழியின் வயதைக் கணிக்க முடியாது. இதன் ஐராயத்து குறிப்பு அப்படியில்லை என்பதுதான், தமிழை "ஆதிவிலன் பெற்று விட்டான்!" என்று சொல்லி விட்டார்கள் போலும்.

செயல் மறத்தல்!

அத்தப் பழம் பொருளையே பரம் பொருளோடு தமிழ் மொழியை ஒப்பிடவும் துணிந்தார் மனோன்மனிய ஆசிரியர். பல உயிர்களையும் உலகங்களையும் பரம் பொருள் படைத்து விட்டதல்லவா? தமிழும், மனிதர்களும் முதலான பரமவுகளைப் படைத்து விட்டதாம். வேறு பரமவுகளைப் படைத்து விட்டு உலக வழக்கத்திலிருந்து மறைந்து போவஸம்ஸிருதம் போல் தமிழ் அழிந்து போகவில்லையாம்: அந்நாமவே இருக்கிறதாம் பரம்பொருள் போலவே.

பல்லுயிரும் படைக்கும்

படைத்தளித்துத் துடைக்கிறும், ஓர் எக்கியது பரம்பொருள்மூன் இருத்தபடி யிருப்பதுபோல்

[பம் உயிரும்-பம் உயிரினமும், அளித்து-காப்பாற்றி, துடைக்கிறும் - அழித்து வந்த போதிலும், எக்கியது - எக்கி இவ்வாறு.]

\* இது தொல்காப்பியத்தின் சிறப்புப் பாசிரத்திரித்தே தெரிந்தது.

இருக்கிறது எங்கள் தமிழ் மொழி என்று வருணித்து விட்டு ஆசிரியர், அப்படியே பட்ட தமிழ் மொழியின்,

சீரணமைத் திறமையிதது  
செயல்மறத்து வரத்ததுமே!

[சீரணமை - சிறப்பான இணை. வரத்தது - வரத்ததுமே.] என்று வாயார வரத்ததுமே.

ஆசிரியர் கத்தரம்பின்னை தமிழின்பத் திவே செயல் மறத்து பரவலாமெனார். வேறு சிலரோ, தமிழ் வளர்ச்சிக்கு உரிய சொற்களையும் மீறித்து கம்மா வரத்திக் கொண்டு யிருக்கிறார்கள்! 'பரம் பொருள்' போல் 'இருத்தபடி யிருப்பது' ஒரு பரமவுக்கு எல்லாதா? — என்று சொல்கிறார்கள் மறத்து போடு டுர்கள், பரமவு வளர் கொண்டாமா? உயிர் இருப்பதற்கு அலடபாஸம் ஒவ்வொன்றாகவா? வளர்ச்சி எல்லாம் எத்தையோ மாறுதல்களும் ஒற்படத்தானே செய்யும்? பரமவுயின் வளர்ச்சிக்கும், காலத்திற்கேற்ற மாறுதல்களுக்கும் மாறுதலையே பரமீன்று கொண்டிருக்கும் அறிவாளிகளும், எழுத்தாளர்களும், இலக்கணப் புவர்களும் இடம் கொடுத்துக் கொண்டே போக வேண்டும் அல்லவா? அத்தத் துறையிலே அவர்களுடைய முயற்சிகளும் செயல்களும் சென்று கொண்டதானே இருக்க வேண்டும்! 'செயல் மறத்து' 'மூன் இருத்தபடி' (வளர்ச்சி இவ்வாறம்) 'இருப்பது' தான் எங்கள் தெய்வத் தாய் மொழிக்கு அழகு—என்று 'வியத்து' கொண்டிருந்தால் போதுமா?

தமிழ் இருத்தபடி இருக்கவாறு, வளர்ந்து கொண்டே போக வேண்டும் என்பதுதான் மனோன்மனிய ஆசிரியரின் கருத்து—கவலை—கனவு! அவர் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு, அந்தப் பாட்டைப் பாடிக்கொண்டு, தமிழின் வளர்ச்சியைத் தடுக்கவாறு—என்பது தான் இங்கே நான் சொல்ல விரும்பு தெய்வம், தொல்காப்பியர் காலம்

தொட்டுத் தமிழ் வளர்க்கு கொண்டு  
நான் வருகிறேன். அப்படி வளர்க்கு வர  
வேண்டும் என்பது தொல்காப்பியருக்  
கும் உடன்பாடுதான்.

**தினசர் சொற்கள்**

தமிழில் தமிழ்ச் சொற்களோடு  
ஸம்ஸ்கிருதச் சொற்களும் இரைந்து  
கொத்து தமிழை வளர்க்கலாம் என்பது  
தொல்காப்பியர் அபிப்பிராயம் அல்  
வவா? அவர் தினசர் சொற்கள் என்ற  
சொற்களைக் குறித்தும் பிரஸ்தாபிக்  
கிறார். அந்தச் சொற்கள் எவை?

"செந்தமிழ் செத்த  
பவனிநு திறத்திலும்

தங்குறிப் பினவே  
தினசர்சொற் கினவி

[தினத்தின் : தினத்தின் பரிவுகளைய  
தருகின்றன; தங்குறிப்பினவே : தம் தம்  
நாட்டின் அறிந்து வழங்குவன; கினவி :  
பெயர்.]

என்பது தினசர் சொற்களைக் குறிக்கும்  
தொல்காப்பியர் குறிப்பி.

இந்தச் குறிப்பித்திலே "செந்தமிழ்  
செத்த பவனிநு நிலம்" என்பதற்குப்  
பொருள் என்ன? "செந்தமிழ் மொழி  
வழங்கும் தமிழ் நாட்டின் பகுதிக  
ளாகிய பன்னிரண்டு நிலம் அல்லது  
பிரிவுகள்" என்பது சாதாரணமாகச்  
சொல்லப்படும் பொருள்.

உதாரணமாக, செட்டிமார் நாட்  
டில் ஒரு குழந்தையின் முதலாவது  
பிறந்த நாள் விழாவைப் புதுமை  
என்றுருக்கன். தமிழ்நாட்டா யிருந்து  
பிற்காலத்தில் மலையாளமாகி விட்ட  
பிரதேசங்களில் தந்தையை அக்கன்  
என்றுருக்கன்; கல்ல நகர வெள்ளம்  
என்றுருக்கன். இப்படித் தமிழ்நாட்  
டின் பகுதிகளாகப் பல திசைகளிலும்  
இருந்த பன்னிரண்டு நிலங்கள் அல்லது  
பிரதேசங்களிலும் தனியாக ஜனங்கள்  
தொன்று வழங்கி வந்த மொழிகளையே  
தொல்காப்பியர் தினசர் சொற்கள் என்று  
குறிப்பிட்டிருக்கலாம்—என்பது சாதா  
ரண அபிப்பிராயம்.

ஆனால் பரதேச மொழிகள் அல்லது  
பிறாட்டுச் சொற்களும் தினசர் சொற்  
களில் அடங்கவேண்டும் என்பது உரை  
யாளிரியரான தெய்வக் கீழையரின் அபிப்  
பிராயம். "செந்தமிழ் செத்த பன்  
நிரண்டு நிலங்களுள் பிறாடுகள்"  
என் றகிறார் தெய்வக்கீழையார். அதாவது  
"அக் காலத் தமிழர்கள் விவாபாசம்  
முதலான காரணங்களால் பிற நாடுக  
ளாடின் கண்டு உறவாடி யிருப்பார்கள்

கோகுல் கூந்தல் கைலம்



தயாரிப்பவர்கள் :

**டி. எஸ். ஆர். & கோ  
கும்பகோணம்**

மதராஸ் கோல் ஏஜென்டுகள் :  
மெஸர்ஸ். புஷ்பவனம் ஸ்டோர்ஸ்  
மைசூர்ப்பட்டன் கோடு, திருவள்ளூர்மெஸர்



அவ்வயா? அப்போது தமிழ் மொழியும் அந்தப் பிறகாட்டுச் சொற்களோடு கலந்து உதயாடத்தானே செய்யும்? அப்படித் தமிழிலே புகுத்து வழங்கும் அந்தப் பிறகாட்டுச் சொற்களைத் திரைச் சொற்கள் என்கிறார் தெய்வச் சிவபார். அந்தப் பன்னிரண்டு பிறகாடுகளும் கிண்கணம் (இலங்கை) முதலியன என்று அபிப்பிராயப்படுகிறார்.

## பொருள் வாரியமும் சொல் வாரியமும்

புறநாற் காலத்திலேயே தமிழ் மக்கள் பல திரைகளில் உண் காடுகளுக்கும் தரை வழியாகவும், கடல் வழியாகவும் ஐதரியமாகச் சென்றார்கள். பொருள் - வானிபத்தோடு அதிவு - வானிபமும் சென்றார்கள்; பண்டங்கள் மாற்றிக் கொண்டதோடு கருத்துக்களையும் மாற்றிக் கொண்டதன் இருக்கா வேண்டும். தொல்காப்பியர் காலத்திலும் கீழ் காடுகளுக்கும் மேல் காடுகளுக்கும் தமிழர்களுடைய கப்பல்கள் போய் வந்தன என்று கூறிக் கலாம். கி. பி. முதலாவது இரண்டாவது ஆற்றாண்டுகளிலே தமிழ் நாட்டின் வரை முகங்களில் கிறங்கியிருக்கும் மேற்கே தொண்டை நாட்டின் கிழக்குப் பிறகாட்டுக் கப்பல்கள் வியாபாரத்திற்காக வந்து கொண்டிருந்தன என்றும், அக்காலத்தில் அந்த வியாபாரம் மூலமுதலாக யிருந்ததென்றும் பழைய கிரேக்க ஆசிரியர்களும் சேரான் ஆசிரியர்களும் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வியாபார கம்பந்தங்களால், தமிழ்ச் சொற்களும் கடல் கடந்து பிறபாஷைகளில் குடியேறிவிட்டன. தாராளமாக, 'அரி' என்ற தமிழ்ச் சொல் கிரேக்க பாஷை யோடு இணைந்து கலந்து விட்டது. தொலை, அகல் என்ற தமிழ்ச் சொற்கள் ஸ்கிஸ் பாஷையோடு உதயாடிக் கலந்து கொண்டன. இப்படியே அந்தப் பாஷைகளிலுள்ள சொற்களும் தமிழோடு இணைந்து கலந்திருக்கத்தானே வேண்டும்?

## வடமொழியும் பிறமொழிகளும்

வட சொற்களை மற்றத் திரைச் சொற்களோடு சேர்த்து விடவில்லை. அந்தச் சொற்களுக்கு ஒரு தனி மதிப்பு. வட இந்தியாவுக்கும் தென் இந்தியாவுக்கும் பொது மொழி என்றே வட மொழியை மதித்தார்கள். மன்னுரைத் தொழிவினனுரைத்திற்கும் அது பொது மொழி வேன்று தமிழ் உதயாடிகளில்

ஒருவர் சொல்லுகிறார் அதுபோகட்டும். வடமொழிக் கலப்பால் தமிழ் புத்துயிர் பெற்றுப் பெரு வாய்வு வாழ்ந்தது என்பது நிச்சயம்.

பிற்காலத்திலே அரி, பரி, உரி, முதலான பாஷைகளின் கிருத்தும் திரைச் சொற்கள் தமிழில் வந்து கலந்த வண்ணமாகியிருந்தன. 'சபாஷ்' என்ற உந்து வார்த்தை சிவனோர் செய்வதான குமர குருபர கலாபிகளின் சொந்தமிழ்ப் பிரபந்தத்திலும் குடியேறி விட்டது. ஆங்கிலேயர் முதலான ஐரோப்பியர்களுக்கும் அவர்களுடைய சர்க்குரனோடும், அந்த மேற்குத் திரைச் சொற்களும் இடக்குமதியாகித் தமிழோடு கலந்து விட்டன. "ஐயோ! தொட்டு விடாதே! தமிழைத் தூய்நீராக வைத்துக் கொள்ளப் போகிறோம்!" என்று சொல்லி இத்தகைய தமிழ் வளர்ச்சிவைத் தடுக்க முடியுமா?

ஒரு பாஷைக்குப் பழைய என்ற பொருளை மட்டும் போதாது; வளர்ச்சி அடைவா உரிமையும் வேண்டும். 'தூய தமிழ்' என்ற பொய்சால் பாஷை யுலகில் கூடத் 'தீண்டாமை'வை வைத்துக் கொள்ள முடியாது.

கிரேக்கம் என்பது பாஷையின் பிரகாரம்; வளர்ச்சியைத் தடுக்கும் இறுக்கமும் அவ்வாறான மாற்றம் ஏதோ ஒரு பாஷையுட்குதல்த் சட்டை. வல்ல! பாஷை வளர வளர இடம் கொடுத்துத் தானும் வளர்ந்து கொண்டே போய் அதன் கிறப்பிரவணமையும் வளர்ச்சி முறைகளையும் பாதுகாப்பது இலக்கணம் என்பதாகத் தெரிக் கப்பியிருக்கிறார் என்றே கூறக்கூலாம்.

## நல்ல யோசனை!



"உய்யிடவீர்த்து வணம் வகுப்பிப்பதற்குப் புகுந்து விடுவோம்! 'நீரும் குளம்' கலந்த கலவையென்று விருத்திதோ." "அடடா! அடுத்த விடு வாரியா விருத்திதோ; அத்தகுக் குடி வந்து விடுவோம்!"



**இந்த கனவான்**

● ● ● ஒருவர் தான் அவரது குடும்பத்தில் உயர்த்திக் கொடுத்தவர். ஆதலால் அவருக்கு நாம் தீண்ட ஆவனவும் அதிர்ச்சியும் பொருள் வேண்டுகின்றோம்.

ஆனால் இந்த அதிர்ஷ்டமான நாட்களில் அவருக்கு ஏதேனும் துரதிருஷ்டவாத் தரக் கூடிய மரணம் இவருக்கு ஏற்பட்டு விட்டால்.....

அவருக்கும் பிறகு அவரது குடும்பத்திற்கு எப்போதும் பொறுப்பை வாய் ஏற்றுக்கொள்வது போலிருக்கிறதா?

தனது ஆயுளை நேஷனல் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனியில் அவர் இயக்குநர் செய்திருப்பாரானால் அந்தப் பொறுப்பை "நேஷனல் இன்ஷூரன்ஸ்" சந்தேகமிக்கவாமை ஏற்றுக்கொள்ளும்.

கி வ ர ங் க ளு க் க் :

**நேஷனல் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்.,**  
தலைமை ஆபீஸ் : 7, மென்சன்ஸ் நெஷனல் நெடு, கமகத்தா.  
மதராஸ் பிராஞ்சு :—382, வாலு பஜார் ரோடு, மன்ரினேட், மதராஸ்.

டிபேட் மரிட்

**விசுவகன் மாறுதல் கனவாக்கவும்**

டிபேட் மரிட்



தங்க மெட்டல், தங்கப் பதக்கங்களுக்கும் பெற்ற

ச ி லீ ன ன்

**கல்சா வையர்கள்**

(REGD NO. 1963)



**தோடு சைஸ்**

**0-12-0**



"Original" Location

**பேஸுரி சைஸ்**

**0-10-0**

[கெட்லாக் இனும்]

**M. ராமசாமி செட்டி & கோ., (REGD)**

ஷாப் வியாபாரம்

:

திருச்சிப்பந்தி

★ ..... கம் அசியல் தலைவர்கள் எல்லோரையும் வாத்தியார் வேலையில் போட்டு மடக்கினால் ஒழிவேனோ ஒத்துப் போவார்களோ என்று தோன்றிற்று.

## வேலூர் அகிசயங்கள்

[ "நாடோடி" :: சாமா ]

● "என்ன லார்! வேலூருக்கு இப்பத்தான் முதல் தடவைபரக வருகிறீர்களே? அப்படியானால் வேலூரில் நீங்கள் பார்க்க வேண்டிய அகிசயங்கள் எல்லாவே இருக்கின்றன. முதலாவது, துருப்புகள் இல்லாத கோட்டை; இரண்டாவது, தண்ணீர் இல்லாத நதி; மூன்றாவது, கவாமி இல்லாத கோயில்; நான்காவது, —"

இப்படி அன்று வேலூரில் மகாணக்கம் மகாநாடு நடந்த மண்டபத்துக்குப் பேராய்ச் சேர்வதற்குள், வழியில் கண்டவர்கள் எல்லாம் வேலூரின் அகிசய புரானத்தை என்னிடம் படிக்கத் தொடங்கி விட்டனர்.

கடைசியில், மகாநாட்டு மண்டபத்துக்குள் நுழைத்தேன். அங்கே வரவேற்புக் கழகத்தின் தலைவரான ஸ்ரீ ஆதிசேனாவுய்யாவும், தம் வரவேற்புதரையில் வேலூர் அகிசயங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட ஆரம்பித்தார். எனக்கு "என்னடா!" என்று ஆதி விட்டது. வெளியூர்க்காரர்களை இப்படி நம்மனைச் செய்யும் துணங்களும் இருப்பார்களா என்று அகிசயமாயிருந்தது. ஆனால் வேலூர் அகிசயங்கள் எனக்கு அகிசயமாகத் தோன்றுவில்லை. மேற்படி மகாணக்கம் மகாநாட்டிலேதான் சில உண்மையான அகிசயங்கள் தென்பட்டன.

● சென்னையின் பிரசித்தி பெற்ற ஹைஸ்கூலின் பிரசித்தி பெற்ற தலைமை உபாத்தியாயரான குரு குவ தர்ம ஆசார்ய ஸ்ரீ கே. ரங்கசாமி அய்யங்கார் அவர்கள் மேற்படி மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகிக்க ஒப்புக் கொண்டது பெரிய ஆச்சரியம்.

இந்த மனிதரை ஊர் பள்ளிக்கூடத்தை விட்டு, வரவேற்புக் கழகத்தார் எப்படி வெளியே இழுத்தார்களோ, தெரியவில்லை.

ஏனெனில் ஆசார்ய ரங்கசாமி ஐயங்கார் இந்தப் பரந்த உலகில் தம் பள்ளிக்கூடமான ஹிந்து தியலாஸ்கில் ஹைஸ்கூலத் தவிர வேறு எதுவும் இருப்பதாக ஒப்புக்கொள்வது கிடையாது! தமது வேலையில் அத்தனை ஆர்வமுடையவர்.

ஆனால், தமது பள்ளிக்கூடத்தை விட்டு மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகிக்க வந்த காரணத்தை அவரே தம் தலைமை புரையில் வெளியிட்டு விட்டார். இத் தலைமைப் பதவியைத் தம் பள்ளிக்கூடத்துக்கு அளிக்கப்பட்ட கௌரவமாகவே கருதி அதை ஒப்புக் கொண்டாராம்!



● நுப்பத்து நான்கு வருஷங்களாக, வருஷா வருஷம், மகாணம் முழுவதும் உள்ள வாத்தியார்கள் ஒன்று கூடி நடத்தி வைக்கும் மகாநாடு, அதாவது இவ் வருஷம் ஸ்ரீ கே. ரங்கசாமி அய்யங்கார் தலைமை வகிக்கிறார் என்பதி

வீருந்து மகாநாடு பிரமாதமாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று எனக்குத் தோன்றிற்று. அதனால்தான் வேலூருக்குப் போவதென்றும் தீர்மானித்தேன்.

என் எதிர்பார்த்ததேபோல் மகாநாடு மிக அமர்க்களமாய்த்தான் நடந்தது. தலைவர் பாண்டு வாத்தியத்துடன் ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்வப்பட்டார். தேசியதேவ்களும் பாடப் பட்டனர். மகாணத்தின் ராஜாதிசாசனம் வீருந்தும்





கமரர் ஐர்

தூறு உபாந்

திலாயர்கள் இம்

மகாநாட்டுக்குப்

பிரதிநிதிகளாக வந்

திருந்தார்கள். (அவர்

கவியில் சிலகுடைய முகத்

தோற்றங்கள் இங்கே தரப்

பட்டிருக்கின்றன.) பார்வை

யாளர் கூட்டத்துக்கும் குறை

வில்லை. மற்றும், அக்கிராசனர்

தலைமை யுரையைப் படித்து முடிக்க

57 நிமிஷம் பிடித்ததென்றால் அது

எவ்வளவு மகத்தான

மகாநாடாக இருக்க

வேண்டும் என்று நீங்

களே ஊகித்துக் கொள்

ருங்கள்!

● பொது ஐயங்க

ளானபே நாம் பொது

வாக உபாத்தியாயர்

களைப் பற்றி எவ்வளவு



எங்கள் பன்

னிக் கூடம்"

என்ற வார்த்

தைகளையே அவர்

கள் பேசில் காண

முடியவில்லை. "தமிழ்

நாடு" "சென்னை மாகா

ணம்" ஆகியவற்றுடன் கூட

அவர்கள் நிற்கவில்லை. எல்

லாரும், "இந்தியா, இந்திய

உபாத்தியாயர்கள், இந்திய மக்க

ளுக்கு வேண்டிய சகல" என்று

இப்படியே பேசினார்கள்! லொர் உலகாட்

பெருநோக்குடன் விஷ

யங்களை நோக்கத்

தொடங்கி விட்டனர்.

குறிப்பாக மதவாபள்ளி

ஸ்ரீ கப்தமன்யம் அவர்

கள் ஸ்ரீ கொண்டல்

வில் கிளையப் போல்

'கனோபல்' (gnobal)

வேதாந்தமே பேச

ஆரம்பித்து விட்டார்! தனி வகுப்பினர்

களுக்குக் கொண்டு தனிப்

பட்ட பன்னிக் கூடங்கள்

கூடாது என்று ஐந்து

அப்துல குடுஸ் வீரா

கை சமராகப் பேசின

பொது மகாநாட்டில் ஏற்

பட்ட உற்சாகம்

கொல்லி முடியாது.



● மகாநாட்டில் குழுவி

யிருந்த உபாத்தியாயர்

கள் வகுப்பு, மத வித்தியாகமின்றி

ஒரு குடும்பத்தில்

பிறந்த சேனாதரர்

களைப் போல் பழகித்

கொண்டதைப் பார்த்த

போது, நம் அரசியல்

தலைவர்கள் எவ்வளவு

யும் அங்கங்கே வாத்

தியார் வேலைகள்

போட்டு மூட்கினால்

ஒரு வேளை ஒத்துப் போவார்களே

என்று நோன்றிற்று. இன்னும்,

இந்த வாத்தியார்கள் மூக்கிலொழுக

விவாதித்த விஷயம் என்ன

பென்று சொன்னாலே, இவர்

களின் பரந்த நோக்கம்

நன்கு புலப்படும். இவர்

கள் விவாதித்த விஷயம்

இன்றைய, நாளைக்

கல்லியைப் பற்றி

யல்ல; யுத்தத்

துக்குப் பிடி



அங்கு வந்திருந்த வாத்தியாயர்களில்

யுத்த நெருக்கடியைப் பற்றிப் பேசாத

வர்கள் இடையாது. யுத்தத்துக்குப்

பிறகு நம் நாட்டின் ஸ்திதி எப்படி

இருக்குமோ என்று கவலைப்

படாதவர்களும் இல்லை.

உபாத்தியாயர்களின்

மனப்பான்மையில்

தன் குறுகிய நோக்

கம் ஏதாவது

தென்பட்டதா?

"எங்கள் ஊர்,



தைய கல்லியைப் பற்றி! ஆம்; புத்தத் துக்குப் பிற்தைய கல்லி முறையைப் பற்றி இலம் இனமாக எடுத்த துக்கொண்டு சாங்கோ பாங்கமாக விவாதித் தார்கள்!

கல்லி பவிலும் நம் குழந்தைகளை உத்தேசித்தாயது உபாத்தியாயர்களின் கட்டை களைப் போக்கி, அவர் களுக்குத் தகுந்த மரி யாதை அளிக்கவேண்டி யது நம் கடமை யாகும்.



● தாய் தந்தையர்களுக்கு அடுத்த படி தெய்வமாக மதிக்கப்பட வேண்டிய வர்கள் உபாத்தியாயர்கள் என்பது நம் நாட்டு மரபு. அத்தகைய நாட்டில் இன்று உபாத்தியாயர்களின் நிலைமை எத்தனை கீழை தளையில் இருக்கிறது என்பதை நினைத்துப் பார்க்க மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. அனாதர் சில உபாத்தியாயர்களே எடுத்துச் சொல்லி வருத்தப்பட்டுக் கொண்டேபோது ஏனக் குக் கண்ணீரே வந்து விட்டது.

புத்த அலுவன்ஸ் கொடுப்பதற்குக் கூட அதிகாரிகள் யோசிக்கிறார்கள் என்று சில ஏழை உபாத்தியாயர்கள் குறைப்பட்டுக் கொண்டேபோது அக் கிரகணர் ஸ்ரீ சங்கரமயி



அய்யங்காருக்குப் பொறுக்க முடியவில்லை. "நாம் யாரையும் கையைக் கட்டிக்கொண்டு கெஞ்ச வேண்டிய தலை, நாம் எல்லாம் ஒன்று பட்டு, நம் கடமைகளைச் சரிவரச் செய்தால் உலகமே நம் காலில் வந்து விடும்" என்று அவர் தைரியம் கூறினார்.

● உபாத்தியாயர்களை உத்தேசித்து இல்லா விட்டாலும், அவர்களிடத்தில்

இது விஷயமாக மகா காட்டைத் திறந்து வைத்த ஸ்ரீ ஏ. எஸ். பி. அய்யர் கூறிய ஒரு உதாரணம் குறிப்பிடத் தகுந்தது.

இவ்விவாகத்தில் இரண்டாவது சார்லஸ் அரசன் காவத்தில், டாக்டர் பஸ்பி என்பவர் ஒரு பன்லிக்கூடம் நடத்திக் கொண்டிருந்தார். அதைப் பார்வை யிலுள்ளதற்காக ஒரு சமயம் இரண்டாவது சார்லஸ் மன்னர் சென்றாராம். அப்

பொழுது டாக்டர் பஸ்பி தம் தொப்பியைக் கழற்றி அரசருக்கு மரியாதை செய்ய வில்லையாம். பிறகு அரசரைத் தனிமையில் கண்டு, "தொப்பியைக் கழற்றாமல் இருந்ததற்காக மன்னிக்க வேண்டும். என்னைவிடப் பெரி



யவர்கள் உண்டு என்று பிள்ளைகள் நினைக்க விடுவது பிசகு என்று கருதியே தொப்பியை எடுக்கவில்லை" என்றாராம்.

● ஆகக்கூடி, மேற்படி கல்லி மகா காட்டினிருந்து நான் கற்றுக் கொண்ட பாடம் என்னவென்றால், உபாத்தியாயர்கள் எல்லாம் சாமானியப்பட்டவர்க ளாவல்;—ராஜாக்களை விடப் பெரிய மகா ராஜாக்கள் என்பதுதான்.

● ● ●

## க ஸ் ய ர ண க ா ல ங் க ளு க் கு

எங்கள் சொந்தக் கைத்தறிகளால் செய்த அழகிய பட்டுப் புடவைகளும், வேஷ்டி துண்டுகளும் சகலமாக வந்து துவிந்துள்ளன. எங்கள் கொள்ளைகாலம் டிஷ்யு சேலைகள் ஒரு தனிமை விதானம் வகித்தும், இப்போ உங்கள் ஜவுளித் தேவைக்கு மதானில் பிசகித்தி பெற்ற இக் கடைக்கு வந்து வாங்குங்கள்

**ரா தா னி ல் க் எ ம் போ ரி ய ம்**

(பேன் : 8016)

3-14, கைத்தறித் தெரு, மயிலாப்படி — மதராஸ்.  
தொலை : 37, பெரிய தெரு, குடிபகோனம்.  
புரோப்பரைட்டர் : R. K. T. செட்டியார்

★ "பாவம்! சலோவுக்கு இந்த மாநிலி கட்டட காலம் வறும் என்று யார் சொன்னார்கள்? நங்குறவியும் எவ்வளவு சொல்லுவான். பெண்டாட்டியிடம் எப்படி உயிரை விடுத்தான்? அவனு இப்படி ஆடுகிறவான்?....."

# உடைந்து வளையம்

தொடர்கதை

— து.ரா. —

பதினாண்டுகள் அந்நியாயம்  
சுலோவுக்கு ஜூரம்

பட்டுவும் மணியும் அணிந்திருந்த நங்கு வணிக விட்டிலேயே படுத்துத் தூங்கி விட்டார்கள். மறுநாள் காலை விட்டுக்கு வந்ததும் ராஜம்மாள், "சர்க்கஸ் எப்படி டா இருந்தது? ராத்திரி ரொம்ப ராழியாயிற்றே?" என்று கேட்டாள். பட்டு இதற்குப் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே மணி துண்டிட்டு, "சித்தி சர்க்கஸ்"க்கு வரவில்லை, அம்மா! நாங்கள் மட்டுந்தான் போனோம்" என்றாள்.

"அவளுக்கு வணிகராயும் பட்டுக் கச்சேரியுந்தான் பிடிக்கும். சர்க்கஸ் எவ்வளவு பிடிக்காது. நீங்கள் மட்டும் தான் போனீர்கள் லாக்கும்?"

"இங்கு, அம்மா! சித்தி முதலிலே எழுதினான் என்றுதான் டி.ரெஸ் எஸ் எம் பண்ணிக் கொண்டான். அப்புறம் என்வமோ அவளுக்குக் கொடும் வந்து சட்டது போலிருக்கிறது. நானும் பட்டுவும் மதுரம் மாடியோடு கரையில் போய் உட்கார்ந்து கொண்டு இருந்தோம். அப்புறம் சித்தப்பா மாத்திரம் வந்து கரிலே உட்கார்ந்து காரை திடீரென்று உடைத்துப் பண்ணிவிட்டா. சித்தி எங்கே என்று கேட்டால், அவள் வரவில்லைாம் என்று கோபமாய்ச் சொன்னாள்" என்றாள்.

ராஜம்மாளுக்கு அப்பொழுதுதான் பச்சில் கைதரணியம் உண்டாயிற்று.

"மதுரம் சர்க்கஸ்"க்கு வந்தாள்?"

"வந்தாள்."  
"என்டி! கலோவை அழைத்துக் கொண்டு போகாமல், உங்களை யும் துரத்தையுமா அழைத்துக் கொண்டு போனாள்? என்று யிருக்கிறது! பச்சாட்டியை விட்டியே காலம் வந்து விட்டுச் சமையல்காரியிடம் சிலிராவுக்கும் டி ராமாவுக்கும் பாகிதது!" என்றாள்.

"அதற்கு என்ன அம்மா பண்ணு கிறது? நித்திரானே வரமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டாள்? பாவம், அந்த மதுரம் மாடி இருந்தபோதும் பேசாமல் தலையைக் குவித்தபடியே உட்கார்ந்திருந்தான். ஸர்க்கஸ் வேடக் கையைக் கூடப் பார்க்கவே இல்லை" என்றாள் பட்டு.

"இருந்தாலும் புரக்கிறவர்கள் என்ன சொல்லுவார்கள்? புதுசான இழந்தவன்; சித்தி; இப்படிப் புது இடத்தில் தலியாய் வந்து இருப்பதே சீசு. இந்த மாநிலி எதற்கும் நான் முத்தி என்று கிளம்பி விடலாமா?"

"அவள் ஒன்றும் கிளம்பவில்லை, அம்மா! அவள் 'சர்க்கஸை' எங்குப் பிடிக்காது; நான் வரவில்லை' என்று தான் சொன்னாள். சித்தி தான் 'நீ வந்துதான் ஆகவேண்டும்' என்று அவளை பலவந்தம் பண்ணி எங்கனோடு காரிலே உட்காரச் சைத்தான்."

"அப்போது அவளும் கூட வருகிறா தானே?"

பட்டுவுக்குக் கோபமாய் வந்தது. "அவளும் வருகிறதாய்த் தான் இருந் தான் என்று எவ்வளவு தரம் சொல்லு கிறது? எனக்குச் சொல்லி நாயாது. போ!" என்று கூறிவிட்டு அங்கிருந்து போய் விட்டாள்.

மிறுநாள் அம்பர் மகா கஸ்பைல் தங்கமணி விட்டு விஷயம் விவாதத் துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. விவாதம் ஆரம்பித்து அரைமணி தேரத் திற்குப் பிறகுதான் ராஜம்மாள் அங்கு வந்தாள். அங்கே, தன் தாழ்த்துவன் விட்டு விஷயம் அடிபடும், தானும் பூரா விவரங்களும் அறித்து கொள்ளலாம் என்று எதிர்பார்த்துத்தான் அவள் அங்கே வந்தாள். ஆனால் அவளைக்



கண்டவுடன், பேசிக் கொண்டிருந்த வர்கள் ஈட்டுண்டு அந்த விஷயத்தை அப்படியே நீறுத்தினார்கள். சாஜம்மா லும் சாமர்த்தியமாக முதலில் கலீலா லீட்டு சமாசாரத்தைப் பற்றித் தன் வாயைத் திறந்து ஒரு வார்த்தையும் வெளியிடவில்லை. தனக்கு அதைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாதது போலவே காட்டிக் கொண்டான். ஆனால் அந்த இடத்தை விட்டு எழுந்து விட்டுக்குப் போவதற்குள், அவர்களிட மிருந்து எல்லாவு அறியலாமோ அவ்வளவும் கூறித்து கொண்டு விட்டான். அன்று எல்லோரும் சர்க்கலாக்குக் கிளம்பி னதே கலீலாவின் வற்புறுத்தலினால் தானும்; கலீலாவுக்கு சர்க்கலா என்றால் சொம்ப ஆகையாம். ஏன், அவன் உயிரே சர்க்கலைய்தான் இருந்ததாம்! மதராத்தை விட்டடைப் பார்த்துக் கொண்டுச் சொல்லி விட்டுப் போகலாம் என்று இருந்தானாம். கிளம்புகிற போழுது திடீரென்று தங்கமணி "மதரா லும் வரட்டும்" என்றானும். மதராத்தை அழைத்துக்கொண்டு போக கலீலா வுக்கு இஷ்டமில்லைவாம். எங்கே பார்த்த தாலும் அவளையும் அழைத்துக்கொண்டு போனால் பரக்கிறவர்கள் ஏதாவது சொல்லார்கள் என்று கலீலா யென் டாம் என்றானாம். "அதெல்லாமில்லை; அவளும் வரத்தான் வேண்டும்" என்று தங்கமணி. கலீலாவுக்குக் கேட்பம் வந்து, "அவள் வருகிறதா விருத்தாய் நான் வரவில்லை" என்றான். தங்கமணி, "சரி, நீ வரவிட்டால் போ. நான் அவளை அழைத்துக்கொண்டு போகிறேன்" என்று சொல்லி விட்டுப் போய் விட்டானும்.

இந்த வம்பைக்கேட்டதும் "என்ன அகிலமாம் இது! இவர்கள் சமாசாரம் ணர் ரிசுக்கும்போல் இருக்கிறதே. வெயிலானாலும் சரி, மகழவானாலும் சரி, போய்ப் பார்த்து விட்டுத்தான் வருகிறது!" என்று தீர்மானித்துக் கொண்டு சாஜம்மான் தங்கமணி கொட்டுக்குப் போனான்.

"கலீலா!" என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டு நாலாளுக்குள் துறைத்துதமே அவன் சற்றும் எதிர்பாராத காட்டி ஒன்று அவன் மூன் தோற்றமளித்தது. கட்டியின் மேல் விசிக்கப்பட்டிருந்த படுக்கையில் மதராம் உட்கார்ந்திருத் தான். அவன் மடிமேல் தலைவை வைத் துக் கொண்டு படுத்திருந்தான் கலீலா. அவன் ரெற்றியின் மேல் சரத் துணி ஒன்று மடித்துப் போடப்பட்டிருந்தது. கையில் விசிறியை வைத்துக் கொண்டு,

அவன் சிறந்த முகத்துடன் மதராம் அவளுக்கு விசிறிக் கொண்டிருந்தான், சாஜம்மான் வந்ததும், "வாருங்கோ அம்மாயி; அக்காவுக்கு உடம்பு சரியா யில்லை. சொம்ப ஜூசம் காய்கிறது" என்றான். அப்போழுது கலீலா கண் கிழித்திருந்து பார்த்தான்.

சாஜம்மான் அவன் பக்கத்தில் பேரய் உட்கார்ந்து "என்ன கலீலா! உடம்பு என்ன பண்ணுகிறது? ஐயோ, ரெடுப புப் பறக்கிறதே! எனக்கு ஒன்றும் தெரியாதே. எத்தனை நாளை இப்படி ஜூசம்? உங்க அப்பாவைப் பார்த் தேனே, அவரும் ஒன்றும் சொல்ல வில்லையே" என்றான்.

"இக்கறக்குத்தான், அம்மாயி, ஜூசம். ரெற்று ராத்திரி தலை வலித் திறது என்று சொன்னான். கார்த்தாயே கொஞ்சம் தே தே என்று இருந்தது உடம்பு. அவர் டாக்டரை அழைத்துக் கொண்டு வருகிறேன் என்றான். அக்கா, 'இது என்ன பிரமாதம்? டாக்டர் வேண்டியதில்லை, ஒரு வேலை கஞ்சி சாப்பிட்டால் சரியாயிடு போய்விடும்' என்றான். அவர் சாப்பிட்டு விட்டு ஆயினாக்குப் போன அப்பறம், மோசிக் அதிகமாக ஆக ஜூசம் அதிகமாய் விட்டது. மாமர கொட்டகையிலே இருக்கிறார். அவர் கிட்டே செல்லி டாக்டரை அழைத்துக் கொண்டு வரச் சொல்லிட்டுமா என்று கேட்டால் கூட, 'வேண்டாம், பார்த்துக் கொள்ளலாம்' எங்கிறான். எனக்கு என்ன பண்ணு திற தென்பிற தெரியவில்லை" என்றான் மதராம்.

"என்னுக்குக்கிறது! நான் போய் டாக்டரை அழைத்துக்கொண்டு வரச் சொல்லுகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு சாஜம்மான் சர்க்கலிடம் வந்து "அலவ காசியம் பண்ணுகிறீர்கள் எல்லாரு மாய்ச் சேர்த்து! கலீலாவுக்கு ஜூசம், ரெடுப்புப் பறக்கிறது. சீக்கன் பாட் டுக்கு இங்கே உட்கார்ந்துகொண்டுசாட் டினம் கத்திக்கொண்டு இருக்கிறீர் களே? போய் டாக்டரை அழைத்து வரங்கள்; அப்படியே தங்கமணியின் ஆயினாக்குப் போய் அவளையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்துவிடுங்கள்" என்று உத்தரவிட்டான்.

பாவம், அவன் மனதற்கு அன்று திருப்தி ஏற்படவில்லை. கலீலாவிடம் என்னென்ன கேள்விகள் கேட்டது, தான் என்ன என்ன சொல்வது என் றெல்லாம் அவன் யோசனை பண்ணிக் கொண்டு வந்தது முற்றிலும் வினாபிற்று.

**பதினாத்தாம் அத்தியாயம்  
பஞ்சவீன் சிவியு**

அவன் தன் வீடு திரும்பிவரபோது கூடத்தில் பட்டுவும் மணியும் உட்கார்ந்து, 'சோம்' ஆடிச் சொண்டிருந்தான். முற்றத்தில் பஞ்சு வேறு வேறுபில் ஈடுபட்டிருந்தான். ஒரு கறுமீச்சம்பழத்தை அங்குமின் என்னுமிடமையில் அவன் சாறு பிழித்து சொண்டிருந்தான். அப்பொழுது மணி, "மாமா! எவ்வாறு தாவியையும் பாட்டுப் பண்ணிவார்க. கவினை வாரும் பாட்டுப் பண்ணவில்லை. அது மாத்திரம் மீத்திப் போர்க. இப்போ என்ன பண்ண வேண்டும்?" என்று கேட்டான்.

"சொஞ்சம் தூசும் விட்டு, சர்க்கரையும் போட்டுக் கலந்து சாப்பிட்டு வேண்டும்; அவ்வளவுதான்" என்றான் பஞ்சு.

உடனே துகழ்த்த சாண்தான் "எதிர்வாடா சர்க்கரையைப் போட்டுச் சாப்பிட்டுணும்?" என்று கேட்டுக்கொண்டே வந்தவன், பஞ்சு சொந்த சொண்டிருந்த காரியத்தைப் பார்த்ததும், "எதிர்வாடா கிறதா! ஏன்டா, இந்தனை காரியத்தை சிலவேளை கறுமீச்சம் பழ சர்க்கரைப் பிழைது? சரி பிடித்துக் கொள்ளுமே" என்றான்.

பஞ்சு ஆர்ப்பாட்டில் சர்க்கரை போட்டுக் கலக்கிக்கொண்டே "ஹும், அநெல் வும் ஒன்றும் பிடிக்காத. இந்த வாயினை என்னுளே தாக்க முடியவில்லை. என்டாப்பா இந்த ஊருக்கு வந்தோம் என்று இருக்கிறது. சந்த ஊரிலேயும் என் பார்த்ததில்லை அம்மா, இந்த காரினை வேலில் இந்த கறுமீச்சம் பழத்தைத் தலைவிலே நெய்த்துக் கொண்டு வராமல் பண்ணட்டுமா?" என்றான்.

"என்ன, கப்பதியிலா உனக்கு? கப்பதியத்துக்குத்தான் தனியில் எது சிச்சம் பழத்தைப் பிழித்து நெய்ப் பாகம்" என்று பரிசீலித்து விட்டுப் பட்டுகவப் பார்த்த. "என்டி பட்டு, என்னைக்கு சர்க்கரைக்குப் போனீர்? இன, அந்த கசீசா எப்படி இருக்கான்? உடம்பு ஒன்றும் இவ்வாறம்? தாசாணமாய்த்தானே இருந்தான்?" என்று கேட்டான்.

பட்டு ஆட்டத்தை சிறுத்தி விட்டு திரும்பி "ஏன், உன்குய்த் தானே, எம்மா, இருந்தான்? உடம்பு கசீசா சிலவேளை என்ன சித்திக்கு இப்பொழுது?" என்று கேட்டான்.

"காவியிலிருந்து ஓரே ஐம்பாடும், இப்போது சொல்ப ஐந்தியாய்த்

போயிருக்கிறது. கசீசா காவியிலும் தான் உருசிப் போயினும். ஐம்பாடும் அதுவந்தான் வந்தது."

பட்டு இதற்குப் பதில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் பஞ்சு சர்க்கரைத் தூசிலும் கொண்டு, சொல்ப ஐந்தியாய் கசீசாப் போகப் போகிறார்களில், "பாவம், காவியிலேயும் இருக்குமா? இருக்கிறதுக்கு ஒரு புதுசு, அவனுக்கும் கைமையாசை கொடுத்தம்" என்றான்.

சாண்தான் சட்டென்று தன் முற்றத்தைப் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தான். பிறகு தாழ்ந்தாத்தினை ஒரத்தில் போட்டிருந்த உட்கவப் கவலின் மேல் துணியை சாங்கியு உட்காக்கி, தன் முற்றத்தைக்குக் கேட்டேக் கூடாத என்று மெதுவான குரலில், "அது வார்டா சொன்னது உனக்கு?" என்று தன் தம்பியைக் கேட்டான்.

பஞ்சு, "ஒருவர் சொல்லுகிறது என்ன? ஊசெல்லாம் தான் தெரிந்திருக்கிறதே! ஏதாவது ஏடி வைத் திருக்கிறார்களே அவர்கள்! எல்லாம் தான் பங்கிச்சாய் வடக்கிறதே!" என்றான். சாண்தான் மேலும் ஏதாவது விசாரிப்பான் என்று அவன் எதிர்பார்த்தும் அவன் ஒன்றும் கேள்வியை வாரே சொல்லிவிட்டான் போகிறது என்று நிர்மாணித்த. "அந்தச் சிறுமும் அப்படி ஒன்றும் போகவில்லை, அது தானே அந்தப் பெண்ணை இங்கே அழைத்துக் கொண்டு வந்தது? அதுவும் அப்படித்தானும்" என்றான்.

"என்னமோ அனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை, அப்பா! இது கடைசியிலே எப்படியப் போய் முடியுமோ? பாவம்! கசீசாவுக்கு இந்த மாநிலி கட்டலாயம் வரும் என்று பார் சினைத்தார்கன்? தக்கமணியும் எவ்வளவோ கவ்வன், பெண்டாட்டியிடம் எப்படி உயிராய் இருந்தான்? அவனு இப்படி ஆகிவிடுவான்? என்னமோ ஒன்றமே கம்ப முடியவில்லை" என்றான்.

பஞ்சு கேசீசாசை சித்திதான். "என்னடா சித்திக்குமே?" என்று கேட்டான்.

"கடைசியில் இந்தப் பெண் இவளையும் கமாத்தி விட்டு எவ்வளவு வினியின் சேர்க்குவிடப் போகிறது" என்றான்.

"ஏன், உன்னிடம் சொன்னுமோ?"

"இல்லை" என்று சொன்னீக் சொண்டிருக்கும்போது அவன் மடியிலிருந்து ஒரு கடிதம் கீழே விழுந்தது. (தொடரும்)

வ் வந் து டி

★

பேச்சாளர்: “வளத்தம்” கல்வாணம்,  
04.04.2024; தலைவர் பேச்சு: 04.04.2024 12.1

[illegible]

“கனகசபை” தனியார் ஆசனம் அளித்த மனமகனாக  
யுள்ள திருவள்ளூர் இந்து கலாசாலை, கல்வி அமைச்சர்.  
திருவள்ளூர் கல்வித் துறை — இவ்வம்மை தலைநகரில்  
செயல்படும் கல்வித் துறை தலைநகரில் செயல்படும்  
இவ்வம்மை திருவள்ளூர் கல்வித் துறை.

குமதன் பந்தாங்கம்

இனத்தையுள் : ஸ்ரீ சிவசுந்தரம் : சிவசுந்தரம்  
தமிழ் : ஸ்ரீ சிவசுந்தரம் : சிவசுந்தரம்  
தமிழ் : ஸ்ரீ சிவசுந்தரம் : சிவசுந்தரம்

தமிழ்நாட்டில் பழங்காலத்தில் இருந்த  
பெரிய கோட்டைகளில் ஒரு கோட்டை  
தற்போது கி.மு. 1000-ல் கட்டப்பட்ட  
தென்புறம், "தென்புறம்" என்று  
கூறப்படுகிறது. இதுவே "தென்புறம்"  
என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதுவே  
தற்போது கி.மு. 1000-ல் கட்டப்பட்ட  
தென்புறம்.

மாணிட ஐரதயிக் சுதந்திரம்

[அறிவிப்பு : இயக்கிணங்கு ; மொழிபெயர்ப்பு ;  
மே. சாமிநாத சர்மா ; பிரசுரம் : சந்தி கல்  
பிரசுரம், கருவாங்கு : விவர : 2.]

[illegible]

கடவுளைக் கண்டான்!

[ 148 55 10 0000 ]

● ஒரு ஊரில் ஒரு வேலை இருந்தால் அங்கேயே ஒரு தான் ஒரு கம்பிகளாகக் கொண்டு, வேலைகள் இல்லாத வேலைகளை வேலைகள் :

“எங்கள் விடத்திலும் உட்குள் விவரீத  
தான் என்று கூறுகிறீர்களே ; ஆனால்  
நான் அவரை ஒரு விடத்திலும் காண முடிய  
வில்லை, ஏன் ?” — இதுதான் அவர்  
கடைசி கேள்வி.

[illegible]

இந்தக் கேள்விகளுக்குப் பதிலாக அந்த  
கோவிலைவாசி ஒரு மாகாண மட்டிலும்  
எடுத்த அந்த மையக்காரன் தனதின் மூலம்  
அடித்தார்.

அந்த இனத்தை திரைப்படம் தாது அதுதான்  
 கோவை திரைப்படம் தான் வந்தது என்று  
 அந்த திரைப்படம் தான் திரைப்படம் தான்  
 இதைத் தான் தான் தான் தான் தான் தான்  
 அந்த திரைப்படம் தான் தான் தான் தான் தான்

திரைப்படத்திலேயும் போலி சின்னங்கள்  
கொண்டிருக்கின்றன.

[illegible][illegible]

**மூன்று மாதம் கடுங்காவல்**

‘கல்வி’ காரியாலயத்திலும், ‘கல்வி’  
மதுவாங்குபவர்களிடமும் இடைக்காலம்.

தனிப் பிரதி விலை ரூ. 1-8-0  
(தபரத் தாமசு பிரத்தியேகம்)





B. BRAND

**BLEACHING  
POWDER**

*It's*

THE BEST  
WHITENING  
POWDER

**THE METTUR CHEMICAL AND  
INDUSTRIAL CORPORATION LTD.  
METTUR DAM, SOUTH INDIA**



# பாப்பாமலர்



உண்பதிலின் தாகம்

[குளத்தி]

ஒரு காட்டில் மூன்று முயல்கள் வசித்து வந்தன. அவைகளின் பெயர் நீலம், மணி, கந்தரம். அவை மூன்றும் மிகவும் ஒற்றுமையாக இருந்தன. ஒன்று தண்ணீர் குடித்தால், மற்றவைகளும் தண்ணீர் குடிக்கும். ஒன்று சாப்பிட்டால் மற்றவைகளும் சாப்பிடும். ஒன்று தூங்கினால் மற்றவைகளும் தூங்கும்.

ஒரு நாள் அவை "விளையாடப் போகிறோம்" என்று அம்மாவிடம் சொல்லிவிட்டுப் போய் ஒரு ஆலமரத்தடியில் விளையாட ஆரம்பித்தன. நீலம், "ஓடிப் பிடிக்கோ விளையாட்டு விளையாடலாம்" என்றது. உடனே மூன்று முயல்களும் ஓடிப் பிடித்து விளையாடின. வேகு நேரம் விளையாடினபடியால் அவை களைத்துப் போய் விட்டன. மணிக்கு தாகத்தினால் விக் கல் எடுத்தது. அதைப் பார்த்தவுடன் கீலத்திற்கும் கந்தரத்

திற்கும் விக் கல் எடுத்தது. மணி "கீலம்! நாம் விட்டிவிருந்து வேகு தாரம் வந்து விட்டோம். தண்ணீர் குடிக்காமல் எம்மால் விட்டிற்குப் போக முடியாது. தாகத்தினால் எங்கே கக்கட முடியவில்லை. எங்கேயாவது பக்கத்தில் குளம் இருக்கிறதா, பார்க்கலாம்" என்றது.

உடனே அவை மூன்றும் கொஞ்ச தூரம் போயின. அங்கே ஒரு சின்ன குளம் இருந்தது. அந்தக் குளத்தில் தண்ணீர் குடித்தவுடன், கந்தரம் "மணி! நான் இந்தக் குளத்தின் குளிக்கப் போகிறேன்" என்று தண்ணீரில் தொப்பென்று குதித்தது மற்றவைகளும் தொப்புத் தொப்பென்று குதித்தன. கொஞ்ச நேரம் கீச்சல் பந்தயம் விட்டன.

இப்படி விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்போது, ஒரு யானைக் குட்டி



அந்தப் பக்கமாக வந்தது அதன் பெயர் கணபதி. கணபதிக்கும் அந்தக் குளத்தின் குளிக்கவேண்டும் என்று ஆசை உண்டாயிற்று அது முயல்களைப் பார்த்து "தே தாழ்

களை! உங்களுடன் காணும் குளிக்க வரலாமா?" என்று கேட்டது. அதற்கு நீலம் இடி இடி என்று சிரித்து விட்டு, "நீயும் குளிக்க வேண்டுமா? இந்தக் குளம் உன் உடம்புக்குப் போதாது. ஆகையால் உனக்கென்று இதை விடப் பத்து மடங்கு பெரிதாகக் குளம் வெட்டித் தருகிறோம்; அந்தக் குளத்தில் குளி!" என்றது.

உடனே மணி, "கணபதியாரே! உன்னை இந்தக் குளத்தில் குளிக்க விட்டால் நாங்கள் கரையேற வேண்டியதுதான். உன் உடம்பே இந்தக் குளத்தை அடைத்துக் கொள்ளுமே! பிறகு எங்களுக்கு ஏது இடம்



போகட்டும். ரொம்பவும் தாகமா யிருக்கிறது. கொஞ்சம் தண்ணீர் குடித்து என் தாகத்தையாவது தீர்த்துக் கொள்ளட்டுமா?" என்று கணபதி கேட்டது. முயல்கள் இதற்குச் சம்மதித்தன.

உடனே கணபதி தண்ணீரில் துதிக்கையை விட்டுக் குடிக்க ஆரம்பித்தது. சற்று நேரத்

துக் கெல்லாம் குளத்தில் தண்ணீர் குறைந்து வருவதைக் கண்டு முயல்கள் அதிசயித்தன. கணபதியோ தண்ணீர் முழுவதையும் குடித்து விட்டு ஜலம் வெளி வராமல் இருப்பதற்காகத் துதிக்கையை மடித்துக் கொண்டது. உடனே முயல்களுக்கு அந்த யானைக் குட்டி செய்த தந்திரம் தெரிந்துவிட்டது. நாங்கள்



குளிப்பதற்கு?" என்று சொல்லிச் சிரித்தது.

சந்திரம், "உடம்பைப் பார், கருப்பு பாய், கரியை எடுத்துப் பூசிக் கொண்ட மாதிரி! இந்தக் கருப்பு உடம்பு, குளித்தால் வெள்ளையாகி விடுமோ?" என்று சொல்லி விட்டுச் சிரித்தது.

கணபதிக்கு ஒரே கோபமாய் வந்தது. இந்த முயல்களின் கர்வத்தை எப்படி அடக்குவது? எப்படி புத்தி கற்பிப்பது? — என்று யோசனை செய்தது. உடனே அதற்கு ஒரு யோசனை தோன்றிற்று.

"தோழர்களே! உங்களுக்கு நான் குளிப்பது இஷ்டமில்லை. போனால்

செய்த தவறை உணர்ந்து, மூன்றாம் சேர்த்தாற்போல் கணபதியிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டன. கணபதியும் அவைகளை மன்னித்துத் தண்ணீரை மறுபடியும் குளத்தில் விட்டது.

பிறகு முயல்களும் கணபதியும் சேர்ந்து சக்தோஷ்டாய் விரையாடின.





# 

சம்பளமில்லை !

மணி:—ராமா, கேற்று ஒரு உத்தியோகம் விடைத்து விட்டது. மாதம் அலவுயன்ஸ் மாதந்திரம் 10 ரூபாய்.

ராமா:—ஆனால் சம்பளம் எவ்வளவு ?

மணி:—சம்பளமில்லை.

ஆர். கே. கண்ணையர்.

அவன் குற்றம் !

குடு குடுப்பைக்காரன் :—"நினைத்த காரியம் ஐயம் ஆகும், நினைத்த காரியம் ஐயம் ஆகும்" என்று பிச்சைகேட்டான்.

கடைக்காரன் :—நான் உனக்கு ஒன்றும் கொடுக்கக் கூடாது என்று நினைத்திருக்கிறேன். அதிலும் நியை நினைத்த காரியம் ஐயம் ஆகும் என்று சொல்லியிட்டாய். போய் இன்னொரு சமயம் வா.

—பி. எஸ். திருகாண்டராய்.

உதயனம் !

உபாத்தியாயர் (ஸ்பயலிச நேரக்கி):—அடே, கிருஷ்ணா, ஏன்டா கொண்டி கொண்டி நடக்கிறது? காலில் மூன் ஏதாவது வைத்ததா?

உபாயன் :—இங்கிலாந்து, சிங்கப்பூர் இனிமேல் காலாஸ் கிளாஸ் நடராஜனைப் போல் நடக்காவிட்டால் உதை யிறும் என்று சொன்னார்கள்.

—ச. தென்காசன்.

பரணம் !

மாஜிஸ்ட்ரேட் :—இரயில் நீ ஏன் அவன் விட்டில் புருந்தாய்?

கைதி :—அது என் லி டு ன் னு நினைச்சேனுங்க.

மாஜிஸ்ட்ரேட் :—பின் ஏன் அந்த அம்மாளைப் பார்த்ததும் ஓடி ஒளிந்தாய்?

கைதி :—அவங்க என் பொஞ்சா தின்னு நினைச்சேனுங்க.

—பி. ஆர். கிருஷ்ணன்.

ஒரே அரெஸ்தர் !

நாத்தா (புதிதாகப் பள்ளிக்கூடம் போய் வந்த சிறுமையப் பார்த்து):—அடே சீறு! பள்ளிக்கூடம் எப்படிடா இருக்கு?

சீறு :—பள்ளிக்கூடம் சொம்ப ஸ்ரூ யிருக்கு. நாத்தா! ஆறு அங்கே யாரோ ஒருத்தர் பிரம்பை வைத்துக்கொண்டு பாங்க ஹெல்லாம் தமாஷா யிருக்கிறதைக் கெடுத்துண்டே யிருக்கார்.

—ஆர். சாமிசுப்பிரமணியன்.

அலாரம் !

புருஷன் :—டெலிபோனில் நீ கூப்பிட்டவுடன் ஒரே ஓட்டமாக ஓடி வந்தேன். இங்கு என்ன அப்படி நடந்தது?

மனைவி :—நீங்கள் சொம்ப ஸாழி கழித்து வந்திருக்கிறீர்கள். கொஞ்ச நேரம் முன்பு குழந்தை பாபு கால் கட்டை விரலி வரலில் வைத்துக் கொண்டிருந்த ஒரு அழகைப் பரக்க வேணுமே! அதற்குத்தான் கூப்பிட்டேன்.

—கே. சாமசீவகம்.

மீடியம் தெரிந்தது !

ரேடியோ கனத்திருப்பவன் (திருச்சிளைய திருப்பி வைத்துவிட்டு):—இன்றைக்கு ஒரு மேனமும், கச்சேரியும் கூட இங்கிலே!



ரேடியோ கேட்க வந்தவர் :—உங்களுக்கு வைக்கத்தெரியமே. இப்பொழுது கடம்புருக்குத் திருப்புவர்கள்; அங்கே ஒரு கல்லாணத்திலே நல்ல கச்சேரி நடக்கிறது. —எஸ். ஏ. கதிரேசன்.

# சர்வ முகூர்த்தம்

"துமினன்"

"சீது, என்ன பண்ணுகிறாய்?" என்று சேபென் கேட்டார்.

"நான் வாரிக் கொண்டிருக்கிறேன் மாமா. விரி கொணவாய்ப் போய் விட்டது" என்றான் சீது.

"இங்கே வா!" என்று மாமா.

சீது வந்தான். வந்ததும் "பிரோ விலே புதிதாகப் பெண்டர் டப்பாவும், சாந்து டப்பாவும் வாங்கி வைத்திருக்கிறேன். எடுத்துக் கொள்" என்று.

"எந்தப் பிரோவிலே, மாமா?"

"சீகழகை! ரயில் கருவாதற்கு ராஜி யாகி விட்டது. இப்போதான் விரி எடுத்துக் கொள்கிறோம். பொட்டு இட்டுக் கொள்கிறோம்! சம்பந்திகள் ஸ்பிட்ஷனில் வந்து இண்டாடுவா, ஹூடா" என்று சேபென் கோபமாகச் சொல்லவே சீது கையிலிருந்த சீப்பு- லேயை காரில் ஏறி ஸ்டேஷனுக்குக் கொழியினான்.

மறு நாள் ஞாயிற்று சேபென் புத்திரி பாணுமதியைக் காசி அய்யர் ஸ்திரீஸ் "நாராயணனுக்குப் பாணிக் கிரகணம் செய்து கொடுப்பதாயும், கல்யாணத்தை ஒரே நாளில் முடித்து விடுவதாயும், பாட்டுக் கச்சேரி வைப்ப தாயும், மாத்திராயன் சாப்பாட்டுக்கு சை குல்லா போடுவதாயும் 'பெரியோர்கள்' நிச்சயித்திருந்தனர். அதற்காகக் காசி அய்யர் குடும்பத்தினர் சனிக்கிழமை காலை கண்டியில் வருவ தாகத் தெரிவித்திருந்தபடியால் அவர் களை அழைத்து வருவதற்காகவே சீது ஸ்டேஷனுக்குப் போனான்.

● அவன் போய் இரண்டாமணி நேரத் துக்குப் பிறகு நிறும்பினான். தம் ஸ்தூலப வண்டி ஹாரன் சபத்ததைக் கேட்ட சேபென் தம் அங்கவஸ்திரத்தை எடுத்துப் போட்டுக்கொண்டு, சம்பந் தியை வரவேற்பதற்காகப் பிரத்தியேகமாக ஒரு புனைகை புரிந்து கொண்டு கொளியே இறம்பினார். சேபென்யார் சமசாசம் சங்கரி அம்மான் புடவைவைய இழுத்துப் போர்த்திக் கொண்டு கண் வலியைப் தொடர்ந்தான். கல்யாணப் பெண் பாணுமதி தன் பெற்றோர்கள் இறம்பிய மாத்திரத்தில் பதிலிந்து மாடிப் படிக்களை மூன்றே தாளில் தாவி மாடி அறை ஐன்னலில் போய் நின்றாள்.

வண்டி எடுத்தத விட்டு வரையில் நின்றது. சம்பந்திகள் தங்குவதற்காக அந்த வீட்டை ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். வண்டியிலிருந்து முதலில் சீது இறங்கினான். அப்போதும் இறங்கியது ஒரு சாஸ்திரி. அதைப் பார்த்த சேபெனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை.

"என்டா! அவர்களைவாப் வர வில்லையா!" என்று கேட்டார்.

"இல்லை, மாமா!"

"நீ என்னுட்கத் தேடிப் பார்த்தாயா?"

"ஒரு வண்டி யில்லாமல் பார்த்தேன் மாமா!"

"ஒரு வேளை உயக்கு அவர்களை அடைவானம் தெரியவில்லையோ, என்னமோ? அவரத்து மாமி அறையனு அவைத்துக்குக் காதிவே வரிசைத்தோடு போட்டுக் கொண்டிருப்பானே" என்று சங்கரி.

"எனக்கு அதெல்லாம் தெரியும். அவரத்துப் பெண்டை ஒன்னுதைக் கண்ணு இருக்கும. விட்டத் தட்ட அவர்மாதிரிகூட ஒருவரையும் காணோம். நான் தேடிப் பார்த்ததோடே, இங்கே. "காசி அய்யர்வாள்! காசி அய்யர் வான்" என்று கூடப் பிரோட்பரத்திலே கூப்பிட்டுக் கொண்டே போனேன்."

"ஏன்டா! இப்படிபெல்லவான் பண்ணு இதை! நீ கத்தறதைப் பார்த்துவிட்டு ஏதோ ஸ்டேஷன் பேரைச் சொல் கிறேனு நினைத்துக் கொண்டிருப்பார்களே" என்று சேபென் அவர்கைக் காட்டி விட்டு அப்போதந்தான் சாஸ்திரி களைக் கவனித்தார். அந்த சாஸ்திரிகள் சம்பந்திகளுக்கு வெண்டியுவராம். அவர் "நான் ஊரை விட்டுக் கொழி ஒரு வர மாலிற்று. அவர்கள் இன்று கட்டாயம் வந்திருக்க வேண்டிய! ஒருவேளை ரயில் தவறிப் போய்விட்டதோ என்னமோ சம்பந்தம் ரயிலில் வந்து விடுவார்களே" என்று.

● சேபென் தன் விடு திரும்பிப்போது அவருடைய பத்துக்கள் ஆறுக்கொண்டு சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள்.

"அவன் வரப் போகிறார் என்று ஏதப்பட்ட இடம் வர்த்துக் காப்பி போட்டு வசிக்ருக்கே அதெல் லாம் என்ன பண்ணுகிறது?" என்று வருத்தப்பட்டான் ஒரு பெண்மணி.

"அதற்கென்ற! சம்பந்திக்கு உதவு  
மறுகாந்தான் இப்போதே இருபது  
ரூப்பது பேர் வந்திருக்காரே. உம்  
பாத்தியே வேறே ஐம்பது அதுபது  
பேர் ஆக. சாமான் வினாசப் போய்  
விடுமே பென்று வலிப்பது வேண்  
டாம்" என்று ஒரு வந்திர் கூறினார்.

"அப்படி வரவிருக்க மாட்டாரே,  
என்கமோ ஏதோ வந்திருக்கும்"  
என்றா ஒரு பாட்டி.

"சரிதான் உங்கே போய்வே"  
என்று சபேசன் அடட்டினார்.

அப்பொழுது மாடியிலிருந்து இறங்கி  
வந்தான் பாதுமறி. மாப்பிள்ளை வர  
வில்லை பென்று அதிர்ந்த அவன்,  
"ஒருவேளை நான் வலியுக்கு சென்  
தான் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது அவ  
ருக்குப் பிடிக்கவில்லையோ என்கமோ?  
ஆனால் அன்று அவர் வந்திருந்தபோது  
எவ்வளவு சரிவாகக் கூடப் பார்த்த  
வில்லையே. எங்கேயோ போட்டுவந்தான்  
யவ்வளவு வலித்ததுக் கொண்டிருந்  
தார்! ஆகையால் என்னைப் பிடிக்கா  
திருக்கக் காரணமில்லையே" என்று  
வெகிப்பட்டான்.

"பாது! நீ வலிப்பீயா? சாமல்  
காலம் வண்டியிலே உன் அகழைபு  
லான் கட்டாயம் வந்து விடுவான்"  
என்று அதிர்ந்த காதலியம் கூறினார்.

● சரவணமாமாந் தம் சபேசன் சீது  
இரண்டு பேரும் ஸ்டேஷனுக்குப்  
போனார்கள். ஆனால் சாமல் காலம் வர  
வேண்டிய வண்டி வரவில்லை. ஸ்டேஷன்  
மாஸ்டரை விசாரித்தபோது அவர்  
"வண்டி இரத்தினிர் வந்தாலும் வரும்.  
காலைக்கு வந்தாலும் வரும்" என்று  
கொண்டிட்டார். சபேசன் இத்தப்  
பதிலைக் கேட்டு மணி வலிப்பைப்  
போனார். ஆனால் அவர் என்ன  
செய்ய முடியும்? சீதுவை ஸ்டேஷனி  
லேயே இருந்து பார்த்துக் கொண்டு  
வரும்படி சொல்லிவிட்டு விடு திரும்  
பினார். அங்கே எல்லாரும் மாப்பிள்ளை  
அதற்குப் போவதற்கு வேண்டிய ஏற்  
பாடுகளுடன தயாராய் இருந்தார்கள்.  
ஆனால் இரவு பத்து மணி வரையில்  
தவறும் கிடைக்காமல் போகவே  
மாப்பிள்ளை அன்று வருவான் என்ற  
எம்பிக்கையை இழந்தார்கள்.

மதகான் குயிலிற்றுக் கிழமைமயம்  
தயில் வரவில்லை. சபேசன் ஸ்டேஷன்  
மாஸ்டரிடம் போய் "தயில் எப்பொ  
ழுது வரும் தெரியுமா?" என்று கேட்ட  
தற்கு அவர் "எனக்குத் தெரியவில்லை.  
உங்களுக்குத் தெரிந்தால் சொல்லுந்  
கன்" என்று திருப்பிக் கேட்டார்.

அன்று முகூர்த்தம் படுகிறது மணிக்கு  
வைத்திருந்தது. கல்யாணத்துக்கு  
அதற்குத்திருந்த உள்ளூர் கண்பர்கள்  
பலர் வந்து கூடிவிட்டார்கள். கடிதா  
ரத்தின் மணி பன்னிரண்டு அடித்தது.  
ஒன்றடித்தது. சம்பந்திகள், வண்டி  
பெச்சே காணும். கடிதம், தந்தி  
ஒன்றும் வரவில்லை. மணி இரண்  
டும் அடித்து விட்டது. சபேசன் மேலே  
இன்னது செய்வதென்று தெரியாமல்  
கலங்கினார். அப்பொழுது ஒரு தோளிட  
யர் "காலைக்குக்கூட முகூர்த்தம்  
என்று யிருக்கிறது. எல்லாந் தந்த  
காலைக்கு ஒத்திப் போட்டு விட்டால்  
போகிறது. காலைக்குக்கூடவா வராமல்  
போகிறார்கள்? பார்த்தோம்" என்  
னார். சபேசனுக்கும் இது சரியான  
பொருளை என்று தோன்றலே அப்  
படியே செய்து ஒப்புக் கொண்டார்.  
கடி விருத்த பத்துகளுக்கு, கண்பர்  
களுக்கு இது விஷயத்தைத் தெரி  
வித்து விட்டு அவர்கள் எல்லாரையும்  
செய்யிட்டு விட்டுப் போகும்படி உப  
சாரம் செய்தார். விருத்த பலமக  
வெகித்தது.

பாதுமறியின் மருகிலினை எப்படி  
யிருக்குமென்று கான் கொல்ல வேண்  
டியவனாக. அனாதைய பெற்றோர்  
களுக்கு சபேசன் "நாது பேர் பரிசாரம்  
பண்ணுவார்களே" என்று நினைக்க  
நினைக்க அழகையாக வந்தது.

அன்று சாப்பாடு ஆடு எல்லோரும்  
எழுந்திருந்தபோது மணி நாது இருந்  
தும். விருத்தினர்கள் வெற்றிலை போட்  
டுக் கொண்டிருந்தபோது பாட்டி புது  
மை பட்டாசியின் தாது ஐயாவது  
வந்து சென்றார். யிருதங்கம் சப்ப  
ராமன் கச்சேரி செய்வதற்காகக் கட்டி  
யிருந்த மேசையிலே போய் உட்கார்ந்து  
கொண்டு யிருதங்கத்தின் உதையைக்  
மெற்றி அகற்றத் தடவித் கொடுக்க  
ஆரம்பித்தார்! அப்படித்தான் அவர்  
ளுக்குக் கல்யாணம் நடக்கவில்லை  
பென்று தெரிந்தது. ஸ்டேஷனையாக  
கட்டிக்கொண்டு சென்றபின்னர்.

பெண்ணுக்கும், பிள்ளைக்கும் பரிசு  
கொண்டு வந்திருந்தவர்கள் அவற்றைக்  
கொடுத்து விடுவதா, அல்லது திருப்பி  
எடுத்துக் கொண்டு போவதா என்று  
தெரியாமல் தண்டாடி விட்டு விட்டுக்  
குத் திரும்பினர்.

மதகான் திண்டிழைமை காலை  
சம்பந்திகள் வரவில்லை. ஆனால் அதற்  
காக சபேசன் தம்முடைய ஏற்பாடு  
களை ஒன்றும் குறைத்து விடவில்லை.  
மாப்பிள்ளையை எதிர்பார்த்து, இங்கு



மீத்திர பத்துக்களுடனும் கல்விக்  
களுடனும் தயாராய் உட்கார்ந்திருந்  
தார். ஆனால் ஒரு மணி வரையிலும்  
மாப்பின்னையைக் காணாமல்.

அப்பொழுது மூதல் நாள் யோசனை  
சொன்ன அந்த ஜோசியர் "காளைக்குச்  
செவ்வாய்க் கிழமை. அதைத் தவிர  
வீடுங்கள். அப்படியும் புதன், வியாழன்  
வரிசையாக எல்லா நாளும் "கனகு  
வீடுக்கிறது. ஏதாவது ஒரு நாளிலே  
பண்ணி விட்டால் போர்டு" என்று.

கல்யாணத்துக்கு வந்திருந்தவர்களில்  
பலர் வாகா, டார்ஜிலிங், நாகர்கி,  
பாட்னா முதலிய தூரப் பிரதேசங்களில்  
வீடுத்து வந்தவர்கள். மறுபடியும் கல்யா  
ணத்துக்காக விஜய் வரங்கிக்கொண்டு  
வருவது அவர்களுக்குக் கட்டிடமாகத்  
தோன்றியபடியான ஒரே படியாகக்  
கல்யாணத்துக்கு இருந்து விட்டுப்  
போவதென்று தீர்மானித்து விட்ட  
னர். ஆகவே, சபேசன் கல்யாணத்தை  
மூதலில் புதன் கிழமைக்கு ஒத்திப்  
போட்டார்; புதன் கிழமைமீதும் சம்பந்தி  
கள் காரமாத் போகவே வரிசையாக  
வியாழன், வெள்ளிக் கிழமைக்கு  
ஒத்திப் போட்டுக் கொண்டே போனார்.

இதறினாடையே சபேசன் கல்யா  
ணத்துக்கென்று பொது நாள் முன்ன  
மேயே சேக்கரித்து வைத்திருந்த  
பல சாமான்கள் செவ்வாய்க்கு விட்டன.  
முக்கியமாகச் சர்க்கரை ஆகிவிட்டது.  
அவர் எத்தனை விசுவாசனாகும்  
கொடுத்து வாய்க்கத் தயார்தான். ஆனால்  
ஒரே கையத்தில் மணங்கு மணங்காகச்  
சர்க்கரை யார் கொடுக்கிறார்கள்? இது  
விஷயத்தில் கல்யாணத்துக்கு வந்திருந்த  
பத்துக்கள் வெண்டிய உதவி செய்வார்கள்  
என்றே சொல்லியிருந்தார்கள். அவர்கள்  
எல்லாரும் கடைகளுக்குப் போய் அதை  
வீசை, அரை வீசையாகச் சர்க்கரைப்  
போட்டனங்களும் மற்ற சாமான்  
களும் வாங்கி வந்து கொடுத்து உதவி  
னார்கள்.

● வெள்ளிக் கிழமை யன்றும் ஒரு  
தகவலும் தெரியவில்லை. ஜோசியர்  
"ஞாயிற்றுக் கிழமை சங்க முகூர்த்த  
நாள். சம்பந்திகள் அன்றைக்கு வந்து  
விடுவார்கள், என்று எனக்குத் தோன்று  
கிறது. அன்றைக்கு கடத்தி விடலாமே"  
என்று சொன்னார். சபேசனுக்கு ஒன்  
தும் புரியவில்லை. "அப்படி அவர்கள்  
வாழ்வுபாறத் போனாலுஞ்சரி, இஷ்ட  
மில்லாமல் போனாலுஞ்சரி கடிதமாவது  
போட்டிருக்கலாமே. அதுவுமில்லையே.  
ஏன்?" என்று தம்மைத்தாமே கேட்டுக்  
கொண்டார். பிறகு ஞாயிற்றுக்கிழமை

கடவுளின்  
கோதந்திரம்  
பரிசுத்தம்



தெய்வீகத்திற்குப் பரிசுத்தம் இன்றியமையாதது.  
நிஷயக் கத்தமனக்குறி கடவுட்கார காரணம்  
கனகு அனாமாணை நெரப்பய மட்டுமே கார்  
உபயோகிக்கவேண்டும். நெரப்பின் ஏது கயம்பு  
மிருக்கலாம். ஆகவே, கோத்தொன் னாண்டலில்  
கண்ணம் தரும் கயம்பற்ற தாவர மண்ணெய் சத்  
தார்த்தோ, கோத்தொன் சொத்தியப் பொருட்களை  
செல்லவாம் உள்ளன போன்று, தனித்தமிழ் உப  
யோகப்படுத்தப்பட்டுக்கண். கெறுகத்தக்க  
மிருகக் கோழப்புகள் யாதும் அளவளவில் தென்  
பாடல். உப நமது சத்தனத் தகவல் யதேஷ்ட  
மார்பர் பொருத்தப் பெற்ற கோத்தொன் சத்தன  
நெரப்பானது இப்பமான் குண்காமம். இதம்,  
மணம் இளவகிள புதலப் பகதகய பலிக்கும்,  
கனவே, சரீரம் கடவுளின் கோவியர் புகுக,  
அதைத் தயக்கம் படுத்த கோத்தொன் தாவர  
வந்து னாண்டல் நெரப் பகவது வேதெதுதான்  
சத்ததாரும்?



கோத்தொன் மீட்டல் - தேய்வகைக்  
கோவையம் கோவதமன்கையும்  
கயம்ப நெரப்பின் குண்காமபுதலய  
நெரப்.

Godrej's Sandal

கோத்தொன் ஸாண்டல்  
ஸ்நான ஸோப்

கோத்தொன் நெரப்பின்-நெரப்பதந்தர் (தொழில்நிபு)

கடைசியாக மூடித்தம் வைத்துக் கொள்வதென்றும் அன்று அவர்கள் வரலிட்டால் அப்போதும் கல்யாண ஏற் பாடுகளை சிறுத்திவிட வேண்டியது தான் என்றும் தீர்மானித்தார்.

● கல்யாணத்துக்கு வந்திருந்த மீதிரீ கனிடையே பவலிதமாகப் பேசுக டுத்தது.

"இதுமாதிரி கல்யாணத்தை ஒத்திப் போட்டு நான் பிறந்தது முதல் பார்த்த தது கிடையாது" என்று ஒரு அம்மான் சொன்னான். பிறந்த தினமே உலக விஷயங்கள் தனக்கு அறிவாட்டியாகப் போய்விட்டதாக அலாளுக்கு எண்ணம்.

"இன்னொரு அம்மான் சொன்னான்: நான் "என் பெண்ணுக்கு வான் பார்த்த ததுதந்தது" கூட நான் இப்படிச் சொல்ப பட்டதில்லை. பாது! நேற்று இங்கே ஒரு பிள்ளை கல்யாணம் விரை லிக்க வந்திருந்தது. அதன் ஜாதகத்தை நான் பார்த்தே சொல்லினேன். சரியாக இருந்தது. உடனே நான் கல்யாணம் தீர்ச்சியம் பண்ணச் சொல்லி விட்டேன்" என்று சர்வாதிக்காரிகள் தோஷனியில் பேசினார்கள்.

"நான் உங்கனிடம் சொல்லவேண்டாம் மென்றிருந்தேன். என் பிள்ளை இவரத் துக்கு வந்திருந்த ஒரு பெண்ணைப் பார்த்தான். அவளும் இவளை அவள் சலாபுலகா இன்று கொண்டிருந்த போது பார்த்தாளாம். அதிலிருந்து இன்னொரு பேருக்கும் காதல் ஏற்பட்டு விட்டது. அதைப் பெண்ணைப் பற்றி விசாரிக்கத்தான் நேற்றைக்குப் போனேன். கல்யாணம் அநேகமாக தீர்ச்சியமானப்பயிதான்" என்று இன்னொரு மீதிரீ.

"என்னைக் கேட்டால் இந்தப் பிரகம ணம் இதுமாதிரி மரப்பிள்ளை வரவேணு மென்று திட்டாட வேண்டாம். பேசாமல் இவனொரு பிள்ளைக்குக் கொடுத்த விடலாம்" என்று மற்றொரு தந்தி கூறினான்.

"அது என்னு யிருக்குமா?"

"ஏன் இருக்காது? ஜாதகம் சரியா யிருக்கலாம். எதிர் ஜாயின் என்ன கேட்கிறார்களா? அதைக் கொடுத்து விட வேண்டும். அவ்வளவுதானே, அதைத் தவிர நாம் வேறு என்ன பார்த்தி ருமோ?" பிள்ளைக்குப் பெண் பிடிக்கிறதா பெண்ணுக்குப் பிள்ளை பிடிக்கிறதா என்று பார்த்திருமோ? அப்படி ஏதோ மேலுக்குப் பார்த்தாலும் ஜாதக விஷயம், பண விஷயம் குறுக் கிட்டால் கண்ண மூடிக்கொண்டு அந்த

வாளைத் தன்வி விடுகிறோம். அதே மாதிரி இன்னொரு கையகைப் பிடிச்சால் போச்சு" என்று.

● ஆனால் கல்யாணமாக இந்த அம்மான் சொன்னப்படி நடப்பதற்கு இடம் கொடுக்காமல் கவியன்று காணில் சம்பந்தி களி அவ்வர் தம் குடும்பத் தினருடன் வந்து சேர்ந்தார்.

சரீஸ் தவறியவர்கள் வந்து சேர்ந்தால் போலும் வேண்டுமோ! ஐயே அமரிக் கணப்பட்டது.

காசி அவ்வர் இரண்டு தந்திகள் அடித்துக் கடிதமும் போட்டிருந்தா ளாம். ஆனால் அவை ஒன்றும் சபேச னுக்கு, வந்து சேரவில்லை. அதனுல்தான் இவ்வளவு கலக்கலும்.

அன்று எல்லாரும் காசி சாப்பிட்டு விட்டுச் சந்தோஷமாகப் பேசிக்கொண் டிருந்தபோது சபேசய்யர் "எனக்கு ஒரு யோசனை தோன்றுகிறது. அதன் படி செய்தால் சொம்ப பேஷாயிருக்கும். ஆனால் அதற்கு நீங்கள் எல்லாரும் சமம் திக்க வேண்டுமே" என்றார்.

"என்ன, என்ன?" என்று பலர் ஏக்காலத்தில் கேட்டார்கள்.

"இந்த ஒரு வாரமாக எல்லாரும் சேர்ந்திருக்கச் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்ட திலே ஐந்து கல்யாணங்கள், நீச்சலமா யிருத்து எல்லாவற்றையும் சேர்த்தாப் படுவ சாலைக்கே ஈழபாத்திலே பண்ணி விட்டாலென்ன?" என்றார்.

"சரியான யோசனை!"

"காலம் இருக்கிற இதுப்பிலே இப் படிச் சேர்த்துப் பண்ணுகிறதான் நல்லது."

"கல்யாணப் பிள்ளை வரவேணு வல்லியோ என்று கவனிப்பட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டாம்" என்று வந்திருந்தவர்கள் தலைக்கு நுழை சொல்லி சபேசய்யர் சொன்னபடி செய்ய ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

● மறுநாள் சபேசய்யர் வீட்டில் ஐந்து கல்யாணங்கள் ஈடத்தேறின.

வாராயணன் மந்திரஞ் சொல்வதற்கு ஈடுவில் பாறுபதி புகம் திருாரியே போது அவன் தன்னைக் கடைக்கண்ணாட பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைக் கவனித் தான்.

அவன் அவனைப் பார்த்தது, "ஏழுநாள் கழித்தா வந்தீர்கள்! இருக்கட்டும். இருக்கட்டும். சாவகாசமாகப் பேசிக் கொள்கிறேன்" என்று சொல்வது போலிருந்தது.

BACK TO MADRAS

செத்ரு & செத்ரு

JEWELLERS

Nos. 26 & 27, East Madan Street,

MYLAPORE,

::

MADRAS.

இனி  
தலைவலி  
ஒழிந்தது

**ஸாரிலோன்**  
சகலவலிகளையும் திவர்த்த  
திகை ஒர் கிறத்த மருந்து

Sweden

மகத்தியவர்களுள் விருப்பம் 3 இலாவதா ஒதுக்க மருந்தாக

முந்திரை கஸ்தூரி திவர்த்தகோபாயக பிண்டஸஸ்

**நஞ்சன்கூடு பல்யோக**  
I.D.L. 61, மெய்க்கேட்ட

சுருட்டி

ரூ. 1-4-8  
6 செட்  
செய்கிற  
6 மரபு  
அமை  
ரூ. 1-0-0  
பேரவகை  
மறுக்க  
ரூ. 1-0-0  
ரூ. 3-12-0

புதிதெட்ட கஸ்தூரி, மந்திர மருந்தாக (உதவி மகத்தியர் Dr. J. S. C. மணி)  
(மேலவை : 334, ராஜா வீதி) (திருச்சி : மகா மருந்தி) (மதுரை : 42, பெருமையி)



● "ஓ! வேளிக்காக வந்தேனா! மத்தது பேசிக். மனங்கெடு வேண்டாம். ஆகையி, ஒரு வேலை இருக்கு. எத்தொடரே காலி காலும் பேசக் தொடங்கிறது. அதற்கு வேண்டுகோளும் ஒரு மனுப் போட்டு வைவது கனென்!" என்று வலிவடி வரையாசை.

"எத்தனையோ, என்ன என்பதும், என்ன வேலை, அநெகலாம் துள்ளும் செல்லாமல் மனுப் போடு எங்கும்?"

"கூலியேனே வேலை."

"கூலியேனா? அந்தனை தூதனா? அந்தந்த தூதன் என்பதும் கொடுத்தாக வேறுபாடும் பட்டிகளும்."

"என்பதற்குப் பற்றிக் கவனிப்பதேதும், அநெகலாம் திறையத் என்பதும் கொடுப்பாக்கம்."

"அப்படி வேலையும் அந்த வேலை என்னுக் கிடைக்கு என்று நிச்சயம்?"

"உயர்த்துக் கிடைக்காமல் என்ன லாபம்? ஆகவே கிடைக்காமல் திட்ட எங்கு இருக்கா என்று கேள்வி, வேலேயை வேலேன் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறது ஆகவே கருத் தைப் பிடித்து மனங்கெடுக்கா!"

"அப்படி அது என்ன வேலைபோ?"

"வைவதாய் வேலை, வைவாதி, வைவதாய் வேலை."

"ஐயோ!"

"என்கொண்டும் விதமுதிர்த்து? தனம் உத்தி வேலாகப் பட்டம் இருப்பதையாவேதும் துயர் என்பவர்கள் குடி. விருப்பத்திற்குப் பெரிய அளவான ...."

"என்ன, உவாவி! பரிசாகப் பண்ணு திரை? அம்மனக்கு பெரிய உத்தியோகமே விருத்தாக அந்திரு தீர்வுகள் எத்தனையோ பேசு மனம் பின்பிடுகக் கடைபிடிக்கா?"

"அதுபோல இங்கிலாந்திலேயே வரத் தாதுபோல நுகரவர்க் கட்டிடங்கள் பிடித் துக் கொண்டு கொடுக்கிறார்கள். என் காரும் 'எனக்கு வேண்டாம்' உனக்கு வேண்டாம்' என்று இருக்காமை."

"சரிதான்! பெரிய உத்தியோகமான வாக் போகவேதாம்மனம் அதிகமாக விருக்க வேண்டும் போகிறதேதும். விசமத்திலே மன இரு வேலித்துக் கொண்டுத்தவனுக்குக் கொடுப்பாக்கம்?"

"என்ன சொன்னீர்? என்ன சொன்னீர்?"

"கூலியே மன இரு வேலித்தேன் என்பதும்."

"உய் பிடுகவாய்தே! அப்படியானால் தீத் தாக்காளும் வைவதாய் வேலைக்குச் சரி தான் ஆகையி! இப்போதுள்ள வைவதாய்க்கு என்ன வேல்க்கிவாக்காமல் தெரியுமே? மனது கள் விடயத்திற் பெரிய திணர்தாம். அத னுத்தாய் அங்குக்குக் கனென் மனது வைவ தாய்" என்று கேள்வி."

"ஓகோ! அப்படியானால் சரி! வேலை உய்வுக்கோண்டாம் என்னென்ன செய்ய வேறுபோ?"

இருக்க! 1க. சென்னையில் பாருங்கள்! சாமவிரும்பாய் பத்துறுவிக் பட்டு.

திருச்சியில் கனென் 8-30 க்கும் மாலை 6 மணிக்கும் கவாமில்க் கவிவாணத்தா தெரி க்கிக் தமிழை,

2க. சென்னையில் துறையுத் சாதுவேபாண சம்பா இரவில் இருமுறை பாடுகிறது.

3க. திருச்சியில் துறையுத் தாதுவிக் கச்சேரி, இளம் சங்கத் வேல்க்கியில் அயிற் றியை வேலிவிக் "உயர்த்து மட்டு" என்று பெயர் வைக்கவாக, இவருகடய கச்சேரி சென்னையில் அங்குத் இவ்வாறு மத்தொரு தெரியோ மக்கம்,

அய்று சென்னையில் 8 மணிக்கு வேல்க்கா சாதுவிக் துறையு, 8-30 க்கு வேல்க்கா சாமவிர்த்தி துறையு பாடுகொக்கம்! மட்டு, வேல்க்கா விருத்திமனது வேல்க்கிவாது.

4க. சென்னையில் பூமித் குக்கை சாது வேபாண இருமுறை பாடுகிறது.

5க. பூமித் எம். என். கப்பல்க்கியில் கச்சேரி.

6க. திருச்சியில் துறையுத் எம். துவாச சாதுவிக் குக்கை கச்சேரி சென்னையில், இவரு கடய பாணியுள்ள பாணிக் கச்சேரித் துறையுத் துறையு மனதுவிருத்திமனது, இத்தத் துறையு வேல்க்கிவாணம் பரித்தாய் இது இளம் பட்டம் அதிகமாக கருப்பட்டு மனது துக்கு கச்சேரித் மனது மாரிசை விருத்திவாணத் தெரிவெது. அத்த மனம் மாரிசை தெரியவிக்.

அன்று திருச்சியில் கிணவாடம் பூமித் க. பாணியை சென்யுத் தமிழ்க் கச்சேரியைக் கெட்டுப் பட்டிகளும்.

7க. திருச்சியில் கச்சேரித் சம்பா கிணவிக் கிண.

8க. சென்னையில் பூ க. ஆர். மனவிக் கத் திண விக் கச்சேரித்.

9க. சென்னையில் என்யு - சம்பாவித் சம்ப கப்பல்க்கம் பாடுகொக்கம்.

திருச்சியில் பாணிக் கட்டு சம்ப பாணிக் பூ சாதுவிக் கச்சேரித் சென்யு வயல்துடன் கச்சேரியோடு போடுகிறது.

"ஒன்றும் வேல்க்கியில்க், துப்பாடுகொக்கம் வேல்க்கிவாணம்."

"என்ன? என்ன?"

"தீத் வேல்க்கிவாணம் கச்சேரியுத், மத்தவிக் கிணக் கச்சேரித் அதுப்ப வேல்க்கிவாணம்!"

"அப்படியானால் சரி, இவ்வுறும்?"

"காத்தி, துவாசாணம் மனவிக் கச்சேரித் துறையுத் துறையுத் துறையுத் வேல்க்கிவாணம்."

"ஐயோபோ! என் க்கு வேண்டாம், கிணவிக், வைவதாய் உத்தியோகம்!"

# அந்தப்புரப் பேச்சு

“அநாதையை”

● “தோ! என்னை, இரண்டு நாள்மீதம் அண்ணியைப் காணோம்?” என்று விசாரித்தான் சாதா.

“விட்டியே ஒரே விருந்தாளிக் கூட்டம். குறைந்த பத்துப் பேர் வந்திருப்பா!” என்றும் தோ.

“இன்னும் கொஞ்ச நாள் போனால் அவர்கள் இப்படி வந்த விருந்த சாப்பிட முடியாமற் போனாலும் போய்விடும்.”

“என்?”

“சர்க்காரிலே ‘ஒரு கிட்டில் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு பேருக்கு மேல் விருந்த சாப்பிடக் கூடாது’ என்ற உத்தரவு போட்டு விடலாமேயன்றோ?”

“நிஜமாவா?”

“ஆமாம்! இன்னும் ‘காக்காய் மனிதர்கள் வசிக்கும் வீட்டுக்குப் போய்க் கத்தக் கூடாது’ என்றகூட உத்தரவு வரும்படி.”

“பேசு, சாதா, பரிசாசும் பண்ணுகுறாய்!”

“காக்காய் கத்தினால்தானே விருந்தாளிகள் வருகிறார்கள்? ஆகையினாலே காக்காயை கத்தாதிருக்கும்படி உத்தரவு போட்டு விட்டால் போச்சு.”

“அவ்வளவு மோசத்துக்கு வராது.”

“என் வராது? இப்போ பம்பாயிலே சட்டத்தெ கல்வாணங்களுக்கு ஐம்பது பேருக்கு



மேல் விருந்தாளிகள் வரக்கூடாது என்ற ஒரு சட்டம் போட்டிருக்கிறார்களே, தெரியுமா?”

“கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.”

“இரண்டு நாள் முன்னாடி ஒருவர் கிட்டியே தென்னாற்குறிஞ்சு பேர் சாப்பிட்டார்களாம், அதற்காக கிட்டில் மூச்செய்யுதல் இரண்டு பேரைப் போலீஸ்காரர் அரெஸ்ட் பண்ணி விட்டார்களாம்.”

“மூச்செய்யுதல் கொன்றால்? மாப்பிள்ளையையும், பெண்ணையுமா!”

“இல்லை, இல்லை.”

“யிச்சே? எண்கிற பரிசாசார்களின் இரண்டு பேரையா?”

“இல்லை. சாமான் சப்பினை செய்தவரையும் விருத்திக்குக் கூப்பிட்டவரையும்.”

“அரெஸ்ட் பண்ணி என்ன பண்ணினார்கள்?”

“ஜாடீனியே கிட்டிருக்கிறார்கள்.”

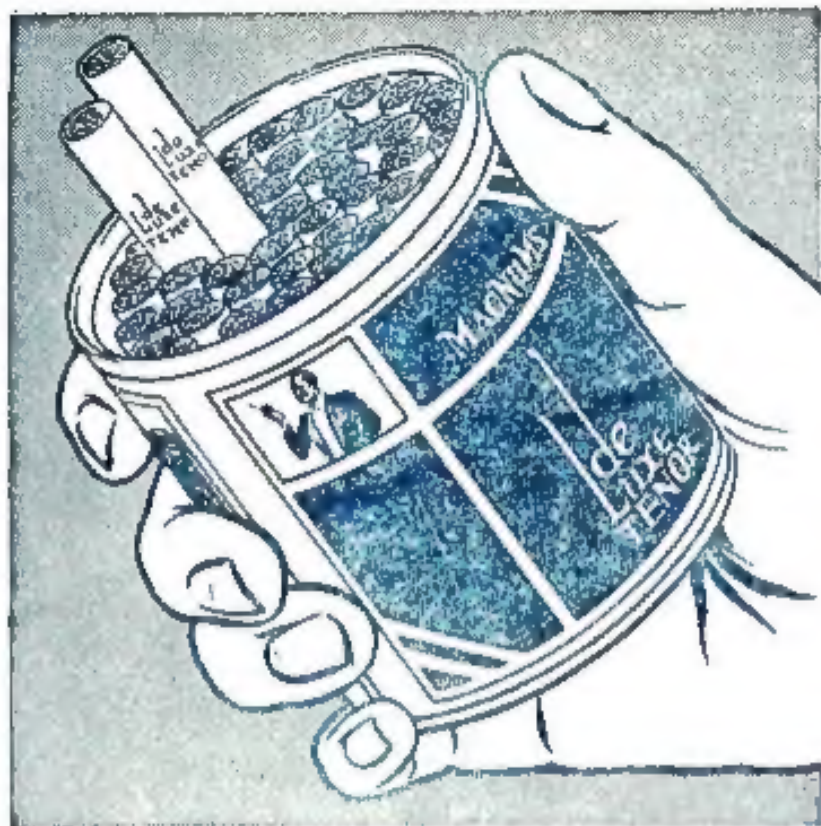
“ஐம்பது பேருக்கு மேலே அழைக்கக் கூடாது என்ற சட்டம் இருக்கிறதேயாது எதற்காக அத்தனை பேரை அழைக்கலாம்?”

“அவர பேரிலே தப்பில்லே, சரியாக எதிர்த்தொன்பது பேருக்குத்தான் முன்னர் கார்ட் அனுப்பி விருந்தாளாம், ஆனால் எகப் பட்ட பேர் வந்துட்டா.”

“பாவம், அவர என்ன பண்ணுவா! எம்ம தேசத்திலே சாப்பிட வந்த பேரை கொன்றாய் பிடித்தத் தன்னுடைய வழக்கமில்லையோயன்றோ? சாப்பாடு போட்டாளாக்கும். ஆனால் இதற்கு என்ன பரிசாசும்? கல்வாணம் சம்பந்தப்பட்ட வீட்டு மனுஷரான குறைத்தது மூப்பது, எதிர்ப்பு பேர் ஆகியோரை! அப்படி எந்த சிடுகிறதோக் கூப்பிடுகிறது? யாரை வேண்டா மென்றது? கூப்பிடாத பேர் மனந்தாபப் படமாட்டார்களா? அது மாதிரி சம்பவங்களுக்குச் சட்டம் வந்தால் என்ன பண்ணுகிறது?” என்று தோ கேள்வியெல் கேள்வி கேட்டுக்கொண்டே போனான்.

“சத்தியாக சம்ம வரலுக்கு வரவில்லை, வந்த பிறகு அதைப் பற்றிப் பார்த்துக் கொள்ளலாமே, யாருக்கும் சாப்பாடு என்று போடாமல் கையில் பிரசாரம் மாதிரி கொஞ்சம் கொடுத்தனுப்பி விடுகிறது” என்றான் சாதா.

“அதெல்லாம் முடியாது. உங்கத்திலே கல்வாணம் வந்தால் என் உட்கார்த்த ஆற அமர்த்தான் சாப்பிடப் போகிறேன்” என்று தோ சொன்னான்.



## இதை அளிப்பதிலேயே ஒரு அணி அந்தஸ்து

டினக்ஸ் டேனார் சிகரெட்ஸ் உங்கள் சினிமாக்கர்கள்  
 ரசிகப்பார்கள். 100% உத்தரவாதமுள்ள தூய வாஸ்தீ  
 ஸரியா புளகாங்கம் மிலிசுத்து டேனார்ஸ் தயாரானவை.  
 டி. லக்ஸ் சிகரெட்டுகள் உங்களது ரசிகத் தன்மைக்கு  
 ஒரு அத்தாட்சியாகும். இவைகளின் தனி மணம்  
 இவைகளுக்கே உரித்தானது. மெல்லிய நொண்டை  
 புடையவர்கள் அனுபவிக்கக்கூடியது டேனார் தான்.  
 பெரிய அம்சம் க்டாண்டிட்டு அக்கடும் எங்கும் கிடைக்கும்.



100% உத்தரவாதம்  
 100% உத்தரவாதம்  
 100% உத்தரவாதம்  
 100% உத்தரவாதம்  
 100% உத்தரவாதம்  
 100% உத்தரவாதம்

# TENOR

## de luxe CIGARETTES



டி லக்ஸ் டேனார் சிகரெட்ஸ்  
 ஜேம்ஸ் கார்ல்டன் லிட்., லண்டன்

EASTERN LICENCEES — P. B. NO 9029 — CALCUTTA.





## அரைக்கீரை விதைத் தைலம்

அரைக்கீரை விதைபுடன் 72 வித சரக்குகளும், அநேக பச்சிலைகளும் சேர்த்து நயசரிக்கப்பட்டது. இத் தைலத்தை வாரம் இரு முறை தேய்த்து ஸ்ரீராமன் செய்துவர சிர னைப் பற்றிய சகல விபாதினைப் போக்குவதுடன் கண் எரிச்சல் கண் மறைப்பு முதலிய கண் சம்பந்த மான விபாதினையும், காது குத்தல், காதிற் சிற் வருதல், முதலிய விபாதி னையும் கண்டிக்கும் கடியது.

நவாசிப்பவர்கள் :

## டி. எஸ். ஆர்.

அண்டு கோ., ரும்புகோணம்

மதராஸ் கோவ் ஏஜெண்டுகள் :  
மெஸர்ஸ். புஷ்பவனம் ஸ்டோர்ஸ்  
ஸ்பக்ராப்ட்டல் ரோடு, திருவல்லிக்கேணி

## இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்.

தலைமை ஆபீஸ் :

“ இந்தியன் பாங்க் பிஸ்கிங்ஸ் ”  
எடக்கு ரி ரோடு :: மதராஸ்

மேலாங்கல் ஆபீஸ்கள் :

எல்பிளேண்ட், திருவல்லிக்கேணி,  
மலிவாப்பூர், திவாகராய நகர்,  
புரவாக்கம், மயங்கு ரோடு.

தென்னிந்தியாவில் எங்கா முக்கியமான  
இடங்களிலும் பம்பாயிலும் பிரான்சு  
களும் சப் ஆபீஸ்களும் உள்ளன.

அதிகாரம் பெற்று வழங்கி வரக்க  
விரும்பப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 80,00,000

செலுத்தப்பட்ட மூலதனம்  
(26-3-43உ.வாக) ரூ. 27,41,390

கிஸ்க் நிதி  
(26-3-43உ.வாக) ரூ. 39,46,916

மொத்த வேவாதேவி  
7 கோடிக்கு மேல்

அங்கீகரிக்கப்பட்ட செக்யூடி  
கனின் மேல் கடன்கள், ஓவர்  
டிராப்டுகள் கொடுக்கப்படும்.

பூரா விவாங்குக்கும் பாங்கியில்  
எந்த ஆபீஸிற்காவது விண்ணப்  
பித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

N. கோபால அய்யர்  
செக்ரடரி.

ரேடியோ மன்ற பெயர்களை



முதன்மையானது மகத்தானது

**மாடல் 2126/ஏ, 1943 வருட புதிய மாடல்  
ஆறு வால்வுகள் ஏ. எரி. மெயின்ஸ் மாடல்**

பாண்டு ஸ்பெஷல் டிசைன், எலிப்டிகல் ஸ்பீக்கருடன் கூடிய இம் புதிய மாடல் மார்க்கோனியோன் ரேடியோவைக் கேட்டு அனுபவித்து நீங்கள் ஆனந்தப்பட்டிருக்கிறீர்களா?



15, 16, 19, 20, 31  
மீட்டர் பாண்டு  
களுக்கு பாண்டு  
ஸ்பெஷல் கரு  
டன் கூடிய எட்டு  
வேல் பாண்டு  
கள் கொண்டது.

மாஜிக் ஐ  
இஸ்லாமல்  
விலை ரூ. 495

**மார்க்கோனியோன்**

வால்வுகள், ரிக்கர்டுகள், (டோன் ஆழாடல்) லைட் ஸ்பீக்கர்கள், வால்டும் கண்ட்ரோல்கள் இளனகள் கலையும் எங்கெடும் இப்போது கைவசமுள்ளன.

சென்னை ராஜதானிக்கு (முதன்மையாகம் உள்பட) சோல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள்:

**ஸ்ரீ ராம விலாஸ் ஸர்வீஸ் லிமிடெட்.,**  
202-203, மெனன் ரோடு : : மதராஸ்